

Reg. No. B. 431

श्रीमद्विजयानन्दसूरि सद्गुरुभ्यो नमः

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

॥ स्रग्धरावृत्तम् ॥

सर्वान् पश्यन्तु बन्धूनिव जगति जना भेदबुद्धि विहाय
स्थाने पात्रे च कर्तुं वितरणमसकृच्छास्तु बुद्धिर्धनस्य ॥
दीने नम्रा भवन्तु प्रखरधनवतामग्रगण्या हि शश्वद् ।
'आत्मानन्द प्रकाशं' विदधतु हृदये श्रीजिनः श्रावकानाम् ॥

पु० २३ सु

वीर सं. २४५१. भाद्रपद. आत्म सं. ३०

अंक २ जो.

प्रकाशक—श्री जैन आत्मानन्द सभा—भावनगर

विषयानुक्रमशिका.

विषय	पृष्ठ	विषय	पृष्ठ
१ पर्वाधिराज पर्युषणा.	२९	११ वादिश्री देवसूरि. ...	... ३९
२ विश्वरयना प्रथम.	... ३०	१२ सहायार अथवा सत्किया.	... ४४
३ मननो द्वेय. ...	... ३६	१३ क्षमापना. ...	... ४८
४ छापाओथी यतां डेटलाक		१४ यर्यापत्र-वर्तमानसमाचार.	... ४९
लालासाभ.	३७	१५ ग्रंथावलोचन.	... ५०

वार्षिक मूल्य रु. १) टपाल अर्थ ४ आना.

भावनगर—आनंद प्री-टींग प्रेसमां शाह गुलाबचंद लालुभाभये छाप्युं.

શ્રી નવપદ્મની પૂજા (અર્થ, નોટ, મંડલ, યંત્ર, વિધિ વગેરે સહિત.)

પ્રભુભક્તિમાં તદ્દીન થઇ ઇષ્ટસિદ્ધિ જલદી પ્રાપ્ત કરવા માટે, પૂર્વાચાર્ય પ્રણીત પૂજાઓ એક કારણ છે. એવા હેતુથીજ શ્રીમદ્ યશોવિજયજી મહારાજ કૃત નવપદ્મની પૂજા, અમોઘ તેના ભાવાર્થ, વિશેષાર્થ અને નોટ સાથે તૈયાર કરી પ્રકટ કરેલ છે. સાથે શ્રી નવપદ્મનું મંડલ તથા શ્રી નવપદ્મનો યંત્ર કે જે આયંબીલ-ઓળી કરનારને પૂજન કરવા માટે ઉપયોગી છે, તે બંને જાણીએ ઉંચા આટપેપર ઉપર મોટા અર્થ કરી ઘણા સુંદર સુશોભિત અને મનહર બનાવી આ ગ્રંથમાં દાખલ કરવામાં આવેલ છે. આ સાથે તેની સંપૂર્ણ ક્રિયાવિધિ, ચૈત્યવંદન, સ્તવનો, સ્તુતિઓ અને સાથે શ્રીમાન પદ્મવિજયજી મહારાજ અને શ્રીમાન આત્મારામજી મહારાજ કૃત નવપદ્મ પૂજાઓ દાખલ કરેલ છે. ઉંચા એન્ડ્રીક પેપર ઉપર ગુજરાતી સુંદર જૂદા જૂદા ટાઇપોથી જાણી ઉંચા કપડાના બાઇડીંગથી અલંકૃત કરેલ છે. શ્રી નવપદ્મ આરાધનના જ્ઞાસુ અને ખપી માટે આ એક ઉત્તમ કૃતિ છે. કિંમત રૂ. ૧-૪-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

પૃષ્ઠ ૫૫૦

શ્રી દાનપ્રદીપ ભાષાંતર.

કિંમત રૂ. ત્રણ

ધર્મના ચાર પ્રકાર-દાન, શીયલ, તપ અને ભાવમાં દાનધર્મ તે મુખ્ય છે. આ દાનધર્મના બેદો, તેનું વિસ્તારયુક્ત વર્ણન, તેના વિશેષ બેદો અને આ દાનધર્મનું આરાધન કરનાર આદર્શ જૈન મહાન પુરુષોનાં વીશ અદ્ભૂત ચરિત્રો, કથાઓ અને બીજી અત્યંત વિશેષ યમતકારિક કથાઓ આ ગ્રંથના ચાર પ્રકાશમાં આપવામાં આવેલ છે.

આ ગ્રંથ સાદાંત વાંચવાથી ગમે તેવો મનુષ્ય પણ દાનધર્મ આદરવા તત્પર થાય છે. સુશોભિત રેશમી કપડાના પાકું બાઇડીંગ કરાવી તૈયાર કરેલ છે.

દરેક મનુષ્યોએ પોતાના ઘરમાં-લાયબેરીમાં અને નિવાસસ્થાનમાં તથા મુસાફરીમાં આ ઉપયોગી ગ્રંથ રાખવો જોઈએ. કિં. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ અલગ.

જલદી મંગાવો !

થોડી નકલો સીલીકે છે.

જલદી મંગાવો !

શ્રી નેમનાથ પ્રભુનું ચરિત્ર.

શ્રી નેમનાથ ભગવાન તથા સતી રાજેમતીનું નવ ભવનું અપૂર્વ ચરિત્ર, સાથે જૈન મહાભારત-પાંડવ કૌરવનું વર્ણન, અતૂલ પુણ્યવાન શ્રી વસુદેવ રામના અદ્ભૂત વૈભવની વિસ્તાર પૂર્વક કથા, મહાપુરુષ નજારાજી અને મહાસતી દમયંતીનું અદ્ભૂત જીવન વૃત્તાંત, તે સિવાય પ્રભુના પાંચ કલ્યાણકો, પરિવાર વર્ણન અને બીજી અનેક પુણ્યશાળી જનોના ચરિત્રથી ભરપૂર સુંદર ટાઇપ, સુશોભિત બાઇડીંગથી અલંકૃત કરેલ આ ગ્રંથ છે. વાંચતાં આદ્વાદ ઉત્પન્ન થાય. કિંમત રૂ. ૨-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે ધીરમ્ ॥

કા અરઈ ? કે આણંદે ? इत्थं पि अग्गहे चरे, सब्बं हासं
परिच्चज्ज आलीणगुत्तो परिव्वए । पुरिसा ! तुपमेव तुमं मित्तं
किं वहियामित्तमिच्छसि ? । जं जाणिज्जा उच्चालइयं तं जाणिज्जा
दूरालइयं, जं जाणिज्जा दूरालइयं तं जाणिज्जा उच्चालइयं ।
पुरिसा ! अत्ताणमेव अभिनिगिज्झ, एवं दुक्खा पमुच्चसि ।
पुरिसा ! सच्चमेव समभिजाणाहि, सच्चस्साणाए उवट्ठिए से मेहावी
मारं तरइ । सहिओ धम्ममायाय सेयं समणुपस्सइ ॥

આચારાજ્ઞસૂત્રમ્ ।

પુસ્તક ૨૩ મું. { ધીર સંવત ૨૪૨૧ ભાદ્રપદ. આત્મ સંવત ૩૦. } અંક ૨ જો.

ૐ “ પર્વાધિરાજ પર્યુષણા. ”

વિધિનો પ્રકાર—

(૧)

પર્યુષણાનું પર્વ આ પર્વાધિરાજ ગણાય છે,
ઉત્સવ કરી અષ્ટાન્હિકા આરાધવા કરમાન છે;
તપ-જપ-શિયળ-સંયમ અને ત્યાં શાસ્ત્ર શ્રવણ કરાય છે,
પ્રેમે પ્રભુની પૂજના શુરારાય વંદન થાય છે.

(૨)

ઉદ્યોષણાજ અમારીની વાતસલ્ય સહધર્મિ તણાં,
પરીપાટી ચૈત્ય તણી કરી કરવી સુધર્મ પ્રભાવનાં;
હુકર્મની આલોચના પ્રાયશ્ચિત શુર પાસે અહિ,
મિથ્યામિ હુકૃત કાજ કર પ્રતિક્રમણ શુદ્ધ તે સહી.

(આમ છે માટે)

૩૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

માફીનો પકાર—

(૨)

વિધિ અને પ્રતિષેધની સમગ્રણી વિના વિહવળપણે,
વિપરિત વર્તન જે કયું મોહાન્ધતાથી આપણે;
માફી ચહુ અપકૃત્યની નિજ હૃદય શુદ્ધ બનાવવા,
કરૂણા કરી અર્પો અરજ મમ મિત્ર મૈત્રી વધારવા.

સંઘવી વેલચંદ્ર ધનજી.

— ❀ ❀ ❀ —

વિશ્વરચના પ્રખંધ

નિવેદન-૧૦ મું.

(લેખક—મુનિ શ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજ)

હવે જગત ક્યારે બન્યું, ને કેણે બનાવ્યું, એ શુચ્યવણ ઉકેલવાની જરૂર છે, તે માટે જગતમાં જે માન્યતા પ્રસરેલી છે, નવ્ય વેદાંત, નૈયાયિક, વૈશેષિક, પાતંજલ; નવિન સાંખ્ય, ઇસાઈ મુસલમાન, ઉપનિષદ, ને ક્રિશ્ચીયનના આર્થબલ શ્રંથોમાં, કેમ જગતનો કર્તા હોવો જોઈએ, એમ કહેલ છે. પશ્ચિમ સાંખ્ય પૂર્વમિમાંસકો જૈમીની સંપ્રદાય અને ભટ્ટ પ્રભાકર જૈનો વર્તમાન શીલસુપ્રીઓ, જૈનો જગતને અનાદિ સિદ્ધ કહે છે (પ્રા. ૧૩૩ થી ૧૪૦) હવે જગતનો કર્તા માનનારાઓ પણ એકજ સંપ્રદાયી કે જુદ જુદા સંપ્રદાયવાળા કેવી રીતે કલ્પના ઉભી કરે છે, ને કેની કેની શી માન્યતા છે, તે નીચેના પાઠો પાઠવવાથી માલુમ પડશે.

રૂપેદ અષ્ટક ૮, અધ્યાય ૭, વ૦ ૧૭ મંડળ ૧૦ અનુવાક ૧૧, સૂત્ર ૧૨૬ માં લખે છે કે પ્રલય દશાવાળા જગતનું મૂળ કારણ નાસદાસિત્ નો સદાસિત્ તદાનીં નાસીત્ રજોનોવ્યો માપરોપયેત્ કિમાર્વાણઃ કુહુ કાર્યપ શર્મ નમઃ કિમાસીત્ ગગનંગમી એટલે કે અસત્ સત્ નહોતા વ્યોમ બ્રહ્માંડ, આવરણ, આવરણ ધારસ્થાનને પાણી ન હતાં રાત્રિ દિનનું જ્ઞાન ન હતું, માયાસહિત એક શુદ્ધ બ્રહ્મ હતું, એટલે ઉત્પત્તિના પુર્વે કાર્યસત્ વ્યક્તરૂપે નહિં પણ અવ્યક્ત રૂપે હતું (૧-૨) પ્રલયદશામાં જગત કારણ ભૂત માયાથી ઢંકેલું હતું. પ્રતીતન હતું, અવિભાગાપન્ન (અસત્) હતું (૩) અતીત કાલે જીવે કરેલ પુણ્યાત્મક કર્મના પરિપક્વ ફળ દેવાના હેતુએ સર્વ સાક્ષી ફળદાતા ઇશ્વરના મનમાં સૃષ્ટિ કરવાની ઇચ્છા થઈ, ને સર્વ જગત બનાવ્યું, અનુભૂયમાન જગતના હેતુ ભૂત કલ્પાંતરમાં પ્રાણીએ કરેલ કર્મ પુજને વિચારી, તદનુસાર-ત્રિકાળજ્ઞ સૃષ્ટી કરતો હવો (૪) ઉદયકાળે નિમેષ માત્ર કાળમાં સૂર્યના કિરણો વ્યાપે છે તેમ એક સાથે સૃષ્ટિ થતી હવી, તેમાં બીજરૂપ, કર્મ કર્તા જીવને આકાશાદિ લોચ-અનતા હવા, લોકાઃ ઉત્કૃષ્ટ બન્યો (૫) આ સૃષ્ટીક વિજ્ઞાન છે જેથી પરમાર્થ શું છે ?

વિશ્વરચના પ્રખ્યા.

૩૧

સૃષ્ટિનું ઉપાદાન કારણ શું છે ? સૃષ્ટિ કોણે બનાવી ! કોણ ધારણ કરે છે કે નથી કરતો, તે કોઈ જાણી શકતું નથી. દેવો સૃષ્ટિના નિર્માણ પછી થયા હોવાથી તે પણ જાણી શકતા નથી જે આ જગતનો અધ્યક્ષ સ્વપ્રકાશમાં, સત્ય ભૂત આકાશમાં પ્રતિષ્ઠિત છે તે જાણે કે ન જાણે, બીજું કોઈ જાણી શકતું નથી (૬-૭) (શંકર ૧૮૨) તૈત્તિરિય બ્રાહ્મણ કાંડ ૨. પ્રપા-૮ અધ્યાય ૬માં પણ આજ ઉદ્દેશ છે.

૨ ઋ ૦ અ ૦ ૮ અ ૦ ૪ વ ૦ ૧૭-૧૮-૧૯-મં ૦ ૧૦ અનુ ૦ ૭ સૂત્ર ૬૦ માં લખે છે કે, વિરાટ પુરૂષ ભૂમિને ચારે તરફથી વીંટી દશાંગુલ દેશને અતિક્રમી વ્યવસ્થિત છે (૧) જે જગત છે, હતુને થશે તે સર્વ પુરૂષ છે. $\times \times \times$ (૨) આ પુરૂષના ત્રણ પાદ અમૃત-અવિનાશી છે ને ચોથા હિસ્સામાં ત્રિકાળના સર્વ પ્રાણી છે (૩) ત્રિપાત્ પુરૂષ બ્રહ્મસ્વરૂપ છે, ને તેનો પાદલેશ, માયામાં રહી સાશન, (દેવાદિક ચેતનરૂપે) અનશન (પર્વતાદિ) રૂપે બની વિશ્વમાં વ્યાપ્તવાન થાય છે. (૪) ભગવાને માયાથી વિરાટ રૂપ બનાવી જીવ રૂપે બની, તેમાં પ્રવેશ કર્યો. પછી દેવ મનુષ્યાદિ, ભૂમિને જીવોના શરીર, અનુક્રમે બનાવ્યા, (૫) પછી દેવોએ વસંત રૂતુને ધી રૂપે, ગ્રીષ્મ-ને ઇંધન રૂપે ને શરદને પુરૂડાસા વિકલ્પી માનસ યજ્ઞ કર્યો, (૬) સૃષ્ટિ સાધન યોગ્ય પ્રભાવતિ હતા અને તેને સહાયક રૂપિયો રૂપે દેવો હતા, તેઓ યજ્ઞમાં, સર્વ સૃષ્ટિમાં પ્રથમ જાત પુરૂષને પશુ કલ્પી યજ્ઞ કરતા હતા (૭) પ્રભાવતિ જ્યારે પુરૂષને સંકલ્પથી રચતો હતો ત્યારે તેને બ્રાહ્મણો મુખ, ક્ષત્રીઓ બાહુ, વૈશ્યો, ઉર અને કુદ્રો પગરૂપે હતા. ૧૨ તે સર્વહુતયજ્ઞથી દહીં, ઘી, પશુ, રૂગ, યજ્ઞ, સામ, છંદ, ગાયત્રી, ઘોડા, ગધેડા, ખચ્ચર, ગાય, બકરી, અને ગાડર; ઉત્પન્ન થતા હતા, (૬-૧૦) પ્રભાવતિના મનથી, ચંદ્ર, ચક્રથી રવિ, મુખથી ઈન્દ્ર-અગ્નિ, પ્રાણથી વાયુ, નાભીથી આકાશ, મસ્તકથી સ્વર્ગ, પગથી ભૂમિ, ને શ્રોત્રથી દિશા, ઉત્પન્ન થયાં. (૧૩-૧૪) ઈત્યાદિ આ પુરૂષવાદ છે.

૩ યુજ્ઞૂર્વેદ અધ્યાય. ૭ શ્રુતિયોમાં કહે છે કે પ્રલયકાલમાં વિશ્વકર્મા સર્વ લોકને સંહારિ એકાકી હતો, તે ફરી જગતની ઇચ્છાવાળો જીવરૂપમાં પ્રવેશ કરતો હોવો. ૧૭. તે એકાકિ ધર્માધર્મને નિમિત્ત બનાવી, પંચભૂત ઉપાદાને કરી, સર્વને આંખ, મોઢું, બાહુ, અને પગ છે, જેના, એવો, થતો હોવો, (૧૯) કરોળીયો પોતાના ચેપથી જાળ બનાવે છે, તેમ ઇશ્વરે પોતાથી જગત બનાવ્યું. માટે જગતનું ઉપાદાન કારણ કે નિમિત્ત કારણ પોતે છે. (૨૦) ય. વા. સં. અ. ૧૩ મંડળ ૪ તથા ય. વા. સં. અ. ૧૭ મં. ૩૦ ની શ્રુતિ, આ બંને પાઠમાં ઉપરથી જુદો અધિકાર છે. વળી તેના ભાષ્યકારો અને ટીકાકારો મૂળ પાઠને સ્પષ્ટ સમજી શક્યા નથી. તેથી દરેકે જુદો જુદો સંશયાત્મક અર્થ કર્યો છે.

૪ ય ૦ વા ૦ સં ૦ અ ૦ ૨૩. મં ૬૩ માં લખે છે કે-સ્વયંભૂ મહાન જલ સમુદ્રમાં પ્રાપ્તકાળે ગર્ભ ધરતો હોવો જે ગર્ભમાં બ્રહ્માજી ઉત્પન્ન થયા.

૩૨

.શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૫ શુકલ યજુર્વેદ બૃહદારણ્યક અધ્યાય ૨ તદાધર્ષાંશર આસીત્, તત્સ મહન્યત્, સા પૃથગ્વ્ય મચત્ પાણીનો કંઠણુ ભાગ હણાઈ ઘટ્ટ પૃથ્વી બની છે.

૬ બૃહદારણ્યક અધ્યાય ૨. બ્રહ્મણ. ૪. માં કહે છે કે સૃષ્ટિમાં પ્રથમ આત્મા હતો, તે પ્રજાપતિરૂપ પુરૂષ બન્યો, તે ઝંકલો હોવાથી ભય અને અરતિ પામવા લાગ્યો, ને અરતિ દૂર કરવા સ્ત્રી વસ્તુને ઇચ્છવા લાગ્યો, સ્ત્રી વિષે ગૃહિણી, - આત્માના બે ભાગ કરી, દંપતિ પરિણામવાળો થતો હવે, અર્ધઅંગથી થયેલ અર્ધાંગના શબ્દ ત્યારથી થયો છે. તે પ્રજાપતિએ શતરૂપા પુત્રિને સ્ત્રી બનાવી, મૈથુન સેવ્યું. તેથી મનુષ્ય થયા. પછી પુત્રી આ અકૃત્યથી પીડા પામીને પિતાને ઘૃણ સમજી જાત્યંતર થવાની ઇચ્છાથી ગાય બની, એટલે પ્રજાપતિ બલદ બન્યો, તેના સંગથી ગૌજાતિ ઉત્પન્ન થઈ. એજ રીતે શતરૂપાને પ્રજાપતિના કૃત્યથી ઘોડા, ખચ્ચર, ગધેડા, બકરા ઘેટા, કીડી વિગેરે બન્યા.

૭ યજુર્વેદમાં બીજે ઠેકાણે કહે છે કે પ્રથમ આ જગત જલમય હતું, સૃષ્ટિકર્તા હવા થઈ તેમાં ડોલતો હતો. પછી તેણે ભૂમિ દીડી, ને વરાહનું રૂપ ધારણ કરી ભૂમિને ચોભી રાખી, તથા વિશ્વકર્મા થઈ સુધારી તેથી પૃથિત એટલે પૃથ્વી થઈ ગઈ. તે પર સૃષ્ટિકર્તાએ ધ્યાન કરી દેવતા, વસુ, આદિત્યને બનાવ્યા, દેવતાએ સૃષ્ટિ કારકને કહ્યું, કે અમે સૃષ્ટિ કેમ બનાવીએ ? વિરાટે ઉત્તર આપ્યો કે મોટી તપસ્યાથી જેમ મેં તમોને બનાવ્યા તેમ બનાવો, આખરે તેણે દેવોને આકાશાગ્નિ આપ્યો તેથી દેવોએ તપસ્યા કરી એક વર્ષભરમાં એક ગાય બનાવી આ સિવાય બીજું વર્ણુન પણ છે. (સતમત ૨૨)

૮ શુકલ યજુર્વેદ બ્રહ્દારણ્યક અધ્યાય ૪ માં કહે છે કે અગ્નિથી અગ્નિના કણોપેટે આત્માથી પ્રાણ, લોક, દેવ અને ભૂતો થાય છે. (પ્રમાણ સહસ્ત્રી સુ. ૩)

૯ મુંડકોપનિષદ ભાગ ૧ માં કહે છે કે યથોર્ણ નામિઃ સૃજતે ગૃહણતેષ્ઠ, યથાપૃથગ્વ્યામૌષધયઃ સંભવન્તિ, યથાસતઃ પુરુષાત્કેશલોમાનિ, તથાઽક્ષરાત્-સંભવતી હ વિશ્વમ્ઃ જેમ કરોડીયો જાળ પાથરી જાળને ગળી જાય છે, જેમ પૃથ્વીમાં વનસ્પતિ થાય છે, જેમ શરીરે વાળ રૂવાંટાં થાય છે, તેવીજ રીતે ઇશ્વરથી સર્વ સૃષ્ટિ ઉપજે છે. (પ્ર. સ. ૪)

૧૦ કૃષ્ણ યજુર્વેદ તૈત્તિરીયોપનિષદ બીજે બ્રહ્મવલ્લીઅધ્યાય ૨ અનુવાક ૧ થી ૮ માં કહ્યું છે કે તસ્માદ્વાપતસ્માદાત્મનઃ આકાશઃ સંમૂતઃ-આકાશાદ્ વાયુઃ વાયોરગ્નિઃ, અગ્નેરાપઃ, અદ્ભ્યઃ પૃથિવી, પૃથિવ્યા-ઔષધયઃ, ઔષધેભ્યોન્નઃ, અન્નાત્રેતઃ, રેતસઃ પુરુષઃ, સવાપષ પુરુષોન્નરસમયઃ-એટલે તે આ આત્માથી અનુક્રમે ઉત્તરોત્તરપણે આકાશ, વાયુ, અગ્નિ, પાણી, ઔષધિ, અન્ન, વીર્ય અને પુરૂષ, ઉત્પન્ન થયા છે, તે આ પુરૂષ અન્ન રસવાળો છે (૧-૨) * અન્યોન્નર આ-

વિશ્વરચના પ્રબંધ.

તમાપ્રાણમયઃ અં મનોમયઃ અં વિજ્ઞાનમયઃ અન્યોં આનન્દમયઃ અન્ય અંતર આત્મા પ્રાણમય, મનોમય,—વિજ્ઞાનમય, અને આનન્દ મય છે (૩-૬) સોક્કામયત ! बहुस्यां प्रजायेति । सतपोऽतप्यत । सतपस्तप्त्वा । इदम् सर्व-मसृजत । यदिदं किंच । तत् सृष्ट्वा । तदेवानु प्राविशत् । तदनुप्रविश्य । सत्तत्पञ्चाऽभवत् । निरुक्तं चानिरुक्तंच, निलयनंचा निलयनंच, विज्ञानंचा विज्ञानंच, सत्यंचानृतंच, सत्यमभवत् । यदिदं किंच तत्सत्यमित्याचक्षते । તેણે વિચાર કર્યો કે હું બહુ થાઉં, એને માટે તપસ્યા કરી તપ તપીને આ બધું બનાવું, જે કંઈ આ છે, તેને બનાવીને તેમાં પ્રવેશ કર્યો તેમાં પ્રવેશ કરીને મૂર્ત અને અમૂર્ત રૂપે બન્યો, એજ પ્રમાણે નિરૂક્ત અને અનિરૂક્ત, નિલય અને અનિલય, વિજ્ઞાન અને માયા, સત્ય અને મિથ્યા. એ રીતે બન્યો જે કંઈ આ દેખાય છે તેને સત્ય (મૂર્ત) કહેવાય છે (અનુ ૭) અસદ્વાદ્દમગ્રાસીત । (નાત્યન્તમેવાસત-નદાસતઃ સજ્ઞન્માસિત) તતોવૈસદજ્ઞાયત । તદાન્માનં સ્વય-મકુહત ॥ તે પ્રથમ અસત્ હતું (અહિં અસત્તનો “ તદ્દન નહિ ” એવો અર્થ થતો નથી કેમકે અસદ્દમાંથી સત્ બનેજ નહિં) પછી સત્ થયું અને સ્વયં આત્માને બનાવ્યો. * (આનન્દ્રાશ્રમ સંસ્કૃત ગ્રંથાવળી ગ્રંથાક ૧૨)

૧૧ એતરીય બ્રાહ્મણ. ૫. કાંડ ૩૨ માં કહે છે કે-હું ઉત્પન્ન થઈ બહુ થાઉં આવી ઈચ્છાવાળા બ્રહ્માએ તપ તપી, પૃથ્વી, અંતરીક્ષ ને સ્વર્ગ એમ ત્રણ લોક ઉત્પન્ન કર્યા, પછી બ્રહ્માએ ત્રણેને તપ તપાવી અગ્નિ, વાયુ, રવિ એ ત્રણ જ્યોતિ ઉત્પન્ન કરાવી, જ્યોતિને તપ કરાવી, અનુક્રમે રૂઘ, યજ્ઞ, અને સામ, એ ત્રણ વેદ ઉપજાવ્યા.

૧૨ શતપથ બ્રાહ્મણ કાંડ ૧૧, અધ્યાય ૫, બ્રાહ્મણ ૩ કં-૧-૨-૩ માં પણ ઉપર પ્રમાણે છે.

૧૩ ગોપથ બ્રાહ્મણ પૂર્વ ભાગ પ્રપાઠક ૧ બ્રાહ્મણ ૬ માં પણ થોડા ફેરફાર સાથે ઉપર પ્રમાણે પાઠ છે.

૧૪ ગોપથ પુ. પ્રયા ૧ બ્રા ૧૬ માં લખે છે કે-બ્રહ્મા પુરુષરમાં ઉત્પન્ન કરેલ, બ્રહ્મા, વિચારવા લાગ્યો કે હું કયા અક્ષરવડે કરીને સર્વ. કામનાં, લોક, દેવ, યજ્ઞ, શબ્દ, વાદ, સમૃદ્ધિ ભૂત આદિને અનુભવું (ઉત્પન્ન કરું) ? એમ વિચારી તે બ્રહ્મચર્યને ધારણ કરતો હવો (પ્રથમ બ્રહ્મા એકાકી હોવા છતાં શું બ્રહ્મચારિ નહિં હોય ?). બ્રહ્મચર્યના પ્રભાવે ઓંકારને જોતો હવો, તે દ્વિવર્ણી, ચતુર્ભાત્રી બ્રહ્મસ્વરૂપ, બ્રહ્મનામરૂપ, બ્રહ્મદેવત ઓંકારના અવલોકનથી સંપૂર્ણ લોકાદીકનો અનુભવ કરતો હવો. (આ અક્ષરવાદ સંભવે છે.)

૧૫ શતપથ બ્રા. કાં ૧ અં ૮ બ્રા ૧ કં. ૧ થી ૬ માં મનવેદવૈષ્ણાતઃ એ પાઠથી પૃથ્વી મનુષી બની જણાવે છે (ત. પ્રા ૧૪૭)

૩૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૧૬ શત ૦ કાં ૭ અ ૦ ૫, પ્રા ૦ ૧, કં ૦ ૫માં સયત્ કુર્માનામ એ પાઠથી કાશ્યપે પૃથ્વી કરી એમ કહે છે.

૧૭ તૈત્તરિય બ્રાહ્મણ ૧, અષ્ટક ૧, અધ્યાય ૩ અનુ ૩ માં કહે છે કે સૃષ્ટિની રચના પુર્વે કાંઈ ન હતું માત્ર પાણી હતું, ત્યારે બ્રહ્મા જગત્ રચવા માટે તપ કરતા હતા, તેણે પાણીની મધ્યમાં એક કમળ દેખ્યું. જે દેખતાં જ આ કમળનો કાંઈક આધાર હોવો જોઈએ એમ વિચારી, વરાહરૂપ ધારી પદ્મપત્રનાળની પાસે, શોધ કરવા લાગ્યા, ગોતતાં ગોતતાં પ્રજાપતિ ભૂમિને પામ્યા, ત્યાંથી લીલી માટી દાઢમાં લાવી કમળ ઉપર માટી પાથરી, જેથી (પ્રથીતા) પૃથ્વીનામ બન્યું ને આધારભૂત છે માટે (અમૂત) ભૂમિ નામ પડ્યું, તે આર્દ્ર ભૂમિ સુકવવા ચાર દિશા બનાવી, સંકલ્પથી પવન ઉત્પન્ન કર્યો સુકાતી ભૂમિને પાપાણથી (આ પત્થર ક્યાંથી લાવેલા હશે) ટીપતો હવો. ઇત્યાદિ.

૧૮ તૈત્તરિય સંહિતા કાં. ૭ પ્રપા ૧ અનુ. ૫ માં કહે છે કે આપ્પોવાવાઈ-દમગ્સલિલં આસીત્ ॥ તસ્મિનપ્રજાપતિ વાયુર્મૃત્વાડચરત્ ॥ સદ્મામપચ્યત્ તાંવરાહોમૃત્વાડહરત્ ॥ ઈતિ ॥ આ પાઠમાં ઉપરના કથનથી થોડી માન્યતા જુદી પડે છે....

૧૯ ઋ. સં. ૧૦-૧૯૦ કહ્યું છે કે-માર્તંડની મૃતાવસ્થાને લઈને (અતિ ગરમી કે શીતાદિના આઘાતોથી પૃથ્વીનો પ્રલય થતો હોવાથી) પ્રલય થશે ને વળી નવો સૃષ્ટિક્રમ ચલાવશે તેથી તે ધાતા કહેવાય છે. (વિશ્વોત્પત્તિતત્વ)

૨૦ ઋગ્વેદસંહિતા ૧-૧૬૪-૩૪ માં પ્રશ્ન છે કે-ભૂવનની નાસિ ક્યાં છે ? (૨૬) તૈત્તરિય બ્રાહ્મણ ૨-૮-૯માં પૂછ્યું છે કે-પૃથ્વી ક્યા જંગલમાંના ક્યા ઝાડનું ફળ છે ? (જુઓ ૨૬)

૨૧ ઐ આત્માવાઈદમેકપવાગ્ર આસીત્ નાન્યત્ કિંચનમિષન્ સદૃક્ષત લોકાન્નુ સૃજાઈતિ સદ્માલેઈકાન સુજત. આદિમાં આ સંસારમાં કેવળ આત્મા હતો. ને તે સિવાય ચળ કે અચળ કાંઈ વ્યાપાર ન હતો. તેણે સૃષ્ટિ-પ્રાણીને કર્મફળ ભોગવવા માટેના સ્થાનરૂપ પાણી વિગેરે, બનાવવાનો વિચાર કર્યો. અને જુદી જુદી સૃષ્ટિઓ રચી જેમાં પ્રથમ પાણી બનાવ્યું.

સો અદમ્ય પવ પુરુષં સમુઘૃત્યા મૂર્છદયત્

એટલે—તેણે સૃષ્ટિનો રજેવાળ ઉસન કરવાની ઈચ્છા થતાં પાણીમાંથી પુરુષ ઉભો કર્યો અને તેના સામે સંકલ્પ કર્યો.

તસ્યામિ તપ્તસ્ય મુખં નિરભિચત, યથા ઐ ॥ મુખાત્ વાગ્ વાસોગ્નિઃ ॥ નાસિકે નિરભિચેતાં, નાસિકામ્બ્યાં પ્રાણઃ પ્રાણાદ્યાયુઃ ॥ અક્ષિણી નિરભિચેતા-મક્ષીમ્બ્યાંચક્ષુઃ ચક્ષુષ આદિત્યઃ ॥ કર્ણો નિરભિચેતાં, કર્ણામ્બ્યાંશ્રોત્ર શ્રોત્રાદિશઃ ॥ ત્વદ્ગ-નિરભિચત, ત્વચો લોમાનિ લોમમ્બ્ય ઔષધિબનસ્પતયઃ ॥

વિશ્વરચના પ્રથમ.

૩૫

હૃદયં નિરભિચત, હૃદયાન્મનો મનસશ્ચંદ્રમા ॥ નાભિર્નિરભિચત, નાભ્યામપાનો
અપાનાન્મૃત્યુઃ ॥ શિશ્નૃ નિરભિચત, શિશ્નાદ્રેતો રેતસ આપઃ ॥

તેની સામે વિચારીને જોતાં ઈંડાની માફક તેનું મુખ ઉઘડી ગયું, પછી મુખમાંથી ઝં શબ્દ ઉત્પન્ન થયો, અને શબ્દમાંથી અગ્નિ પ્રકટયો, પછી તેનું નાક ખુલ્લી ગયું, અને નાકથી શ્વાસ આવવા જવા લાગ્યો. તે શ્વાસથી આકાશ બન્યું. અને નેત્ર ઉઘડી ગયાં, નેત્રથી પ્રકાશ અને પ્રકાશથી સૂર્ય બન્યો, ત્યારપછી કાન ઉઘડ્યા, કાનથી શક્તિ થઈ, અને ચારે ખુણાનો ફેલાવ થવા લાગ્યો. પછી ચામડી વધી, ચામડી પર વાળ જામી ગયા, અને વાળથી ઘાસ પાંદડા વૃક્ષ વિગેરે ઉત્પન્ન થયા. ત્યારપછી છાતી ખુલ્લી ગઈ, છાતીથી બુદ્ધિ અને બુદ્ધિથી ચંદ્ર ઉત્પન્ન થયો. પછી નાભિ ઉઘડી, નાભિથી અપાન અને અપાનથી મૃત્યુની ઉત્પત્તિ થઈ. પછી લિંગ ખુલ્લી ગયું જેમાંથી વીર્ય નીકળ્યું જેથી પાણી બન્યું. (ખંડ-૧)

તેણે બનાવેલ દેવતાઓ સંસાર મહાભૂવમાં પડ્યા. અને તે વિરાટે પોતે રચેલ પુરુષ દેવ અને પ્રાણીઓમાં ભૂખ તથા તરશને મોકલ્યા. જ્યારે દેવતાઓએ પણ જેથી પોતે અન્ન લઈ શકે એવું પોતાને વસવાટ કરવા શરીર માગ્યું; એટલે (વિરાટ) દેવોને વસવા ગાય લાગ્યો, પણ દેવોએ તે કબુલ ન કરી; ત્યારે ઘોડો લાગ્યો. દેવોએ તેને પણ નિવાસ માટે નાપસંદ કર્યો. ત્યારે પુરુષ આણ્યો દેવતાઓએ ખુશી થઈ તેનો સ્વીકાર કર્યો. અને વિરાટની આજ્ઞાથી અગ્નિએ વાણી થઈ મુખમાં, વાયુએ પ્રાણ થઈ નાકમાં, આદિત્યે ચક્ષુ થઈ નેત્રમાં, દિશાઓએ શ્રોત્રરૂપે કાનમાં ઔષધિઓએ લોમરૂપે ત્વચામાં, ચંદ્રે મન થઈ હૃદયમાં, મૃત્યુએ અપાન થઈ નાભિમાં, અને પાણીએ વીર્ય રૂપ થઈ શિશ્નમાં પ્રવેશ કર્યો, આથી અશના (ભૂખ) અને પિપાસા પણ દેવોમાં લાગીદાર બન્યા (ખંડ-૨) પછી વિરાટે લોક અને લોકપાળો માટે અન્ન આદિ બનાવવાનું ઉચિત ધારી પાણી વિગેરેની સામે સંકલ્પ કર્યો કે મનુષ્ય વિગેરે માટે ચોખા અને બિલાડી પ્રમુખ માટે ઉંદર વિગેરે થાઓ. બસ તુરતજ સંકલ્પિત ઉપાદાન રૂપ પાંચ ભૂતમાંથી ચર-અચર અન્ન ઉત્પન્ન થયું. આ મૂષક, વ્રીહી વિગેરે પોતાના લક્ષકને દેખી નાસવા લાગ્યા, લોક તથા લોકપાળો તેને પરાણે પકડી કુધાની શાંતિ કરવા તૈયાર થયા, પણ અજ્ઞતાથી તે અન્ન ને વાણી આદિના વ્યાપારમાં જોડયું. પ્રાણ, ચક્ષુ, કાન, ચામડી મન અને શિશ્ન પાસે અન્ન ધર્યું પણ તે દ્વારા અન્ન લઈ શક્યા નહીં. અંતે અન્નને મુખમાં પેસાર્યું અને અપાનવડે અન્ન ખાવા લાગ્યા. હવે વિરાટે મારા વિના વાણી વિગેરેનો વ્યાપાર કેમ થશે એમ ચિંતવી મસ્તકને વિદારી તેમાં પ્રવેશ કર્યો આ કારણથી તે **વલ્લાગ વિદરતી** કહેવાય છે. (ખંડ-૩ અધ્યાય. ૧)

પુરુષ એ પુરુષનો પ્રથમ જન્મ છે, અને પછી સ્ત્રીરૂપી બેતરમાં પોતાનું વીર્ય નાખી ગર્ભ રાખે છે. આ ગર્ભથી થયેલ પુત્રમાં પુરુષનું પોતાપણું છે, તેનું

૩૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પોતાના દેહમાં લાલન પાલન કર્યું હતું અને હવે પુત્રરૂપે લાલન પાલન કરે છે. આ રીતે પુત્રરૂપે પુરૂષ બીજે જન્મ પામે છે. (આપિતા પુત્રના એકાત્મત્વની વિવક્ષા છે) અને પુરૂષ મરીને નવી ગતિમાં ઉત્પન્ન થાય તે પુરૂષનો ત્રીજો જન્મ છે. (ખંડ-૩ અધ્યાય-૨) જગતનાં બીજ, (બીઆં), ૧ પક્ષી વિગેરે માટે અંડ, ૨ મનુષ્યાદિ માટે જાડ, જરાયુ, ૩ જૂં વિગેરે માટે સ્વેદ, અને ૪ વૃક્ષ વિગેરે માટે ઉદ્ભિદ્-એમ ચાર પ્રકારનાં છે, અને કતુ એ પ્રજાનનું જ બીજું નામ છે, અહિં લાભ્યકાર જે ખુલાસો કરે છે તે હવે પછી આવશે. (ચાલુ)

—*~*~*

મનનો ફરેખ.

લખનાર, ડાહ્યાભાઈ નથુભાઈ દેશાઈ, વીજપુર, હાલરતનપુર મહાલકારી

જ્ઞાતા વીર જીતેશ્વર (એ રાગ, તુટક કડીથી ગવાશે.)

મનડા કેમ કરે છે દોડા દોડી તાનમાં રે,
એવું શું દીકું સંસારે કયમ શુલતાનમાં રે,
શક્તિ તારી લાસે પાર વિનાની લોકમાં રે,
જડ તું અભિમાની થઈ મહાલે ખાંતે ઝોકમાં રે. ૧

કયાંથી વીર્ય આટલું તારામાં આવી રહ્યું રે!
ફરતા ફેર કુંદડી પ્રાણી નવ જાતે કહ્યું રે,
પલકમાં ઈંદ્રસભાના મુખ્ય તરીકે સ્થાપતો રે,
પલકમાં ધક્કા મૂકી નરક યાતના આપતો રે. ૨

પળમાં પ્રેમ કરાવી આનંદે ડોલાવતો રે,
પળમાં રોષ જણાવી કંપવાયુ તું લાવતો રે,
માયા માન લોભને ક્રોધ મિત્ર છે તાદ્યાર રે,
એવા રાગ શોક ધર્મ્યાને યુવાની જરા રે. ૩

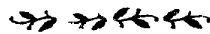
મમતા જ્ઞાલી તેં કરી લીધી રહે છે તોરમાં રે,
દુષ્ટ વિકલ્પો ને સંકલ્પો કરતો જોરમાં રે,
વળે જો સદ્વિચારે પાછો જોર કરી ખસે રે,
ભીતરનો શબ્દ નહીં સુણતાં આડો અવળો ધસે રે. ૪

વિચરતાં વિવેકને વૈરાગ્ય પંથે મુંઝાવતો રે,
કીર્તી, ધન, દારા પરિવાર ઔષણ લાવતો રે,
સમક્તિ જ્ઞાન લાવના આદરતાં પાછો પડે રે,
મદદમાં વચન અને કાયાને લેઈને નડે રે. ૫

છાપાંઓથી થતા કેટલાક લાભાલાભ.

૩૭

યોગી યોગ કરીને પાતું તાડું ખોળતા રે,
 સાધી એક લક્ષથી માપ તાઘડું તોળતા રે,
 ત્યાં પણ પળ પળ પળ પળ નાસે દુષ્ટો સંગમાં રે,
 અંતે હીલો પડે સદ્વૃત્તિ સાથે જગમાં રે. ૬
 બંધન કરતાં એવું છુટે નહીં તું કયાં થકી રે,
 ચંચળ સ્વભાવ ચુકે નહીં લાગે* ખસતાં નકી રે,
 તાબે કરતા અતિ પ્રયાસે ધારી ધ્યાનમાં રે,
 વર્તે યોગીશ્વરની મરજી મુજબ સ્થાનમાં રે. ૭
 પછી પરમાત્મને મેળવવા દ્વાર ઉઘાડતો રે,
 પ્રેમ કરી દધી ઉત્તેજનને સાથે ચાલતો રે,
 કરે છે રખેવાળતું કામ દાસ પેરે રહે રે,
 જ્ઞાનીને કર્મયોગી તે આત્મ સ્વરૂપે થઈ વહે રે. ૮
 ચેતન અનંત શક્તિ જ્ઞાનાનંદે શોભતો રે,
 તેની કૃપા થકી જડ મનડા તું પણ ઓપતો રે,
 ભુલીને ભાન કરી અભિમાન જંપતો નહિ જરી રે,
 સ્વાંગ ધરી ચેતનનો પ્રાણીને રાખે નહિ ઠરી રે. ૯
 ઓળખે કોઈક તુંજને ફરેમ તારો પારખે રે,
 વશ કરી આત્મજ્ઞાનથી સુખ અનંતુ તે ચખે રે
 આઠે કર્મ બળંતાં જ્ઞાન અનંતું ખીલશે રે,
 ડાહ્યો બ્રહ્મસ્વરૂપ થઈ સુખ સાગરમાં ઝીલશે રે. ૧૦

છાપાંઓથી થતા કેટલાક લાભાલાભ.

જો કે છાપાંઓમાં આવતા વર્તમાન સમાચારથી દેશ પરદેશના ધર્મિક, સામાજિક અને દેશના કાર્યોની ખબર પડે છે તે લાભ ખાસ છે, પણ તેને બદલે એક બીજાની નિંદા, ટીકા, આક્ષેપ અથવા નહીં પ્રકટ કરવા જેવી વાતો પ્રકટ થવાથી ધર્મ, સમાજ અને દેશકાર્યો તરફ લોકોની અશ્રદ્ધા તથા અણુગમો ઘણું થાય છે.

આજે ઘણા ખરાઓને એવી ટેવ થઈ છે કે કોઈપણ વિચાર ઉપસ્થિત થયે અથવા કંઈ સાંભળ્યું જાણ્યું તે તરતજ છાપામાં છપાવી દે છે, પણ ઘણી વખતે તેમાં કેટલીક ખોટી હકીકતો છપાઈ જાય છે તથા કેટલાક વિચાર કરીને છપાવવા જેવી હોય, તે પણ ઉતાવળથી વગર વિચાર્યે છપાઈ જાય છે, તેથી પણ ઘણું નુકસાન છે માટે કોઈપણ લેખ છાપામાં મોકલતાં પહેલાં એછામાં એછા એકાદ દિવસ વિચાર કરવામાં આવે તો તેવું નુકસાન ઘણું બચી જાય.

* લાગ મળતાં

પોતાના સ્વતંત્ર વિચાર સિવાયની અન્ય બાબતો છાપામાં મોકલતાં પહેલાં તેની તપાસ કરવા લેખક અને છાપાવાળા બંનેને ખાસ જરૂર છે કે જેથી ખોટી હકીકતો છપાઈ નથી.

પોતાના સ્વતંત્ર વિચાર પણ કોઈના અંગત તરીકે હોય અથવા પ્રશ્ન પુછવા રૂપના હોય કે મૂળ ધણીને બાતે મળી અથવા લાખી પુછવાથી જેનો ખુલાસો થાય તેવા હોય તો તે માટે એકદમ છાપામાં નહીં આપતાં ધણીથી ખુલાસો કરવો, અથવા તેના બાણકાર પાસેથી કરવો અને તેમ છતાં પણ ખુલાસો ન થાય તો જુજાસુ ભાવે અને તેવીજ ભાષામાં છાપામાં પૂછવું જોઈએ; પણ ટીકા કે આક્ષેપ રૂપે કલેશ વૃદ્ધિ થાય તેમ અને તેવી ભાષામાં તે છાપવું કે છપાવવું નહીં કોઈપણ માણસે ધર્મ, સમાજ અથવા દેશ વિરુદ્ધ કંઈ કાર્ય કર્યું જણાય તે છાપામાં પ્રગટ કરી દેવાથી તો તે ઉલટો વધારે બગડે છે, કારણ તે એમ માને છે મારી વાત છાની હતી તે હવે પ્રકટ થવાથી ઘણા બહુ ગયા છે તો હવે શું બાકી રહ્યું? માટે તેનું હિત ઈચ્છતા હોઈએ તો આપણા અધિકાર મુજબ નમ્ર ભાષા ને મિત્રભાવે તે ધણીને સૂચના આપી દેવાથી સંજોગ હશે તો સુધરશે નહીં તો બગડશે તો નહીં. જૈનશાસ્ત્ર પણ તેમજ ઉપદેશે છે.

કોઈ વિરોધવાળી બાબત માટે ધણીથી ખુલાસો માગવા છતાં ન થવાથી લોકોની બાણ માટે કદાચ છાપામાં આપવા યોગ્ય જણાય તો પણ એકવખત નમ્ર ભાષા અને મિત્રભાવે આપી દેવો પણ તે પછી તે ધણી તરફથી કંઈ જવાબ મળે તો પણ પછી તેના લાંબા વાદ વિવાદમાં ઉતરવાના કલેશથી દૂર રહેવું સાઈ છે. નહીં તો તર્ક કરતાં કુતર્કનો પાર નથી રહેતો. તેથી વિતંડાવાદ થઈ બંનેને ઝેરવેર વધારા સંભવ છે.

છાપાવાળાઓએ પણ દરેક બાબત પ્રકટ કરતાં પહેલાં ખાસ કરીને તેમાં સત્ય કેટલું છે તે બાણવા ખપ કરવો જોઈએ; નહીંતો એક વખત તેઓ જે બાબત છાપે છે, તેજ બીજી વખત ખોટી છે એમ તેમને છાપવા ફરજ પડે છે. દીલગીરી બતાવવી તેના કરતાં પહેલેથી તપાસ કરવી શું ખોટી? ત્યારે દરેક ધર્મ તથા સમાજની અંગત ચર્ચાઓ, તેજ ધર્મ તથા સમાજના લોકોને કદાચ થોડીઘણી ઉપયોગી થાય પણ અન્ય ધર્મ અને અન્ય સમાજના માણસોમાં તો તે વંચાવાથી એ ધર્મ અને સમાજની નિંદા હીલણા અને ઓછાશ થવા સિવાય કંઈ લાભ નથી; કારણ કે તે અન્ય ધર્મ તથા સમાજવાળાને બીજા ધર્મ તથા સમાજના રહસ્યની ખબર નહીં હોવાથી તેનાં તત્વ તે સમજી શકતા નથી એમ સમજી શકાય તેવું છે, છતાં આજકાલ જૈનોના અંગત આક્ષેપો ટીકાઓ અથવા વાદવિવાદના લેખો જેવા કે દેવદ્રવ્યાદ વિગેરેના જૈનેતર છાપાઓમાં છાપવાથી જૈન ધર્મની કેટલી હીલણા થઈ છે તે સૌ કોઈ બહુ છે એટલું જ નહીં પણ ઘણાઓને જૈન ધર્મ અને સાધુઓ તરફ અણગમો અને અશ્રદ્ધા થઈ છે, થાય છે, અને થશે. માટે દરેક મુનિ મહારાજાઓ તથા જૈન બંધુઓને જૈન ચર્ચાઓ ફક્ત જૈન છાપાઓનેજ મોકલી જૈનેતર છાપાઓમાં નહીં મોકલવા ખાસ કરીને નમ્ર વિનંતિ છે.

લી. પારી. મણીલાલ ખુરાલચંદ, પાલણુપુર.

32

૪૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જગત આખાને આનંદ શાંતિ પમાડશે. અહીં માફ કરેલું એટલું જ છે કે મહા-
પુરૂષોના નામમાં પણ જરૂર ગૂઢ સંકેતો રહેલા હોય છે. તેઓશ્રી જન્મથી કુદ-
રતીજ વૈરાગી હતા. તેમણે જ્યારે બાળ બાળકો હજી પોતીયું પહેરતાં શીખતા
હોય, નિશાળે જતાં કંટાળતા હોય ત્યારે આ સંસાર છોડી મહાન સાધુપદ
ગૃહણ કર્યું હતું. તેમણે નવ વર્ષની નાની ઉંમરે શ્રી મુનિચંદ્રસૂરિપાસે સાધુ--
દીક્ષા ગૃહણ કરી હતી. ૧૧૫૨ માં સાધુ થયા હતા. દીક્ષા સમયે તેમનું નામ
રામચંદ્ર રાખવામાં આવ્યું હતું. થોડા વખતમાં પોતાની તીક્ષ્ણ બુદ્ધિના પ્રતાપે
જૈન દર્શનમાં પારંગત થયા. તેમણે જૈનદર્શન ઉપરાંત અનેક દર્શનોનો
અભ્યાસ કરી તેમાં કુશળતા મેળવી. તેઓશ્રીમાં વાદ કરવાની અદ્ભુત શક્તિ
હતી. હવે તેમને જૈનધર્મની પૂર્વની જાહેરાતવાળી, તેનું પૂર્વનું ગૌરવ ઇત્યાદિના
સુંદર સુદૃઢ સ્વપ્નાં આવવા લાગ્યાં. તેમાં પ્રથમ પરમાત્મા શ્રીમહાવીરદેવની
સુંદર મૂર્તિને પૂજી, તેમની ધીરતા, વીરતા, ને શાંતતાની જીવંત મૂર્તિને
ભાવથી નમસ્કાર કરી શ્રી ગૌતમસ્વામીની ભવ્ય શાંત મુખમુદ્રાનાં દર્શન કર્યાં.
તેમની પૂર્વાવસ્થાનાં સ્મરણો આવ્યાં, અહા! શું એમની અદ્ભુત પ્રતિભા!
શું એમનું ગૌરવ! શું વાદની અજેય શક્તિ! અહા પરશુરામની અતુલ શક્તિ ગર્વ
રાખનાર ને ભારતના પંડિતને નમાવનાર, સર્વજ્ઞ શ્રીમહાવીરદેવને નમાવવા
આવ્યા હતા પરંતુ નમાવતા પણ પોતે નમી ગયા. અહા શું એમનો
અદ્ભુત ત્યાગ! અવન્તિ સુકે.મલ્લ જેવા કુલને--બાલકને મારા જેવી
દિક્ષા આપી મોક્ષગામી બનાવ્યો, એક ક્ષણમા પંદરસો તપસ્વીઓને
પ્રતિબોધી કેવલી બનાવ્યા, અને શ્રીમહાવીરદેવ નિર્વાણ પામ્યા ત્યારે ભક્તિથી,
મોહથી બાલકની જેમ રડ્યા ને અન્તે હૃદયનો પલટો કરી કેવળજ્ઞાન પામ્યા.
શ્રી રામચંદ્ર મુનિએ તેમને ખુબ યાદ કરી કહ્યું હે પ્રભો! આપની અદ્ભુત શક્તિનું
એકાદું કિરણ મને આપજો. પછી શ્રી સુધર્માસ્વામીની શાંત મૂર્તિ યાદ આવી
ત્યાંતો અન્તિમ કેવલી શ્રી જંબુસ્વામીની અદ્ભુત મૂર્તિ બહી થઈ. અહા! શું
એમનો ત્યાગ, વૈરાગ્ય, આઠ આઠ નવોઢા સ્ત્રીઓના મોહાસ્રમાં ન મુગ્ધયા, કોડો
સોના મોહોરોનાં દાન આપી હાથના મેલની માફક લક્ષ્મીની મોહિનીને લાત
મારી છેવટે કોટવાલ બની પાંચસો ચોરો સહિત પ્રલવાળને પ્રતિબોધી બધાની
સાથે દીક્ષા લીધી, એ અન્તિમ કેવલીને મુનિરામચંદ્રે વિનંતિ કરી હે! પ્રભો! મને
આપનાં ત્યાગ-વૈરાગ્યનાં અમૃત ખિંદુઓનું પાન કરાવજો. ત્યાં તો મહા
પ્રભાવિક શ્રી લદ્રબાહુસ્વામી આવ્યા. તેમને જોતાંજ તેમની જૈનશાસનની સેવા,
જૈનસાહિત્યની ભગીરથ સેવા યાદ આવી. અહોહો! શું કામ કર્યું છે ને ચૌદ
ચૌદ પૂર્વનું જ્ઞાન ધરાવનારને ન મળે લગારે અભિમાન કે ગર્વ શું! અજબ શાન્તિ.
હે! પ્રભો! મને આપની શાસન સેવા ને સાહિત્ય સેવાનાં અમૃત ઝરણાંમાંથી
એકાદું ઝરણું રેડજો. ત્યાં જાણે આકાશમાં વીજળી ઝબકે તેમ ત્યાગની જીવંત

વાદિ શ્રી દેવસૂરિ.

૪૧

મૂર્તિ શ્રી સ્થુલીભદ્રજી અને આજીવન સાધુ શ્રી વજ્રસ્વામીની રમ્ય મૂર્તિનાં દર્શન થયાં. કોશાવેશ્યાને ત્યાં આતુર્માસ રહ્યા છતાં તે સાધુ પુંગવ નિરાભાધ રીતે બહાર નીકળ્યા ને જગતને કામદેવનો પરાભવ દેખાડ્યો—તેનાં મોહાસો નિષ્કળ કર્યાં અને એ વજ્રસ્વામી તો જાણે જન્મથી સાધુ હોય તેમ ભર સલામંજ બાલકોના રમકડાંના ઉપયોગને બદલે પોતે એ ઘે ને મુહપત્તિજ ગૃહણ કર્યાં. અહા ! શું એમનો જીવનભરનો સંયમ, યોગ, ને ત્યાગ ! જગત જોઈ જોઈને થકે તોય ધરાય નહિ. બાલ રામચંદ્રે પણ તેમને ખુબ ભક્તિભાવથી નમી પ્રાર્થના કરી હે ! સૂરિ પુંગવો હે ચારિત્રચુકામણિઓ આપના એ ઉચ્ચ ચારિત્રોનાં પ્રખર તેજસ્વી કિરણો મારા ઉપર ફેંકજો. હજી આ બે મહાત્માના જીવનની સુવર્ણરેખાઓ તપાસી રહ્યા છે ત્યાં તો એક પ્રભાવિક મહા પુરૂષ તેમના સ્મરણ-પટમાં આવ્યા; અહા ! શું એમનું અદ્ભુત બ્રહ્મ તેજ, એમનો પરશુરામનો અનુરૂપ ગર્વ, પ્રખર પાંડિત્યનું અભિમાન, એમ એક પછી એક પૂર્વવસ્થાનાં સ્મરણો યાદ આવ્યાં. ત્યાંતો શ્રી વૃદ્ધવાદિ સૂરિ જેવા પ્રખર આચાર્યના શિષ્ય તરીકે તેમનાં દર્શન થયાં; એમનું શુભ અભિધાન શ્રી સિદ્ધસેન દિવાકર (પૂર્વવસ્થાનું નામ કુમુદચંદ્ર) હતું. જૈન દર્શનરૂપી અજોય નગરના રક્ષણાર્થે ન્યાયનો અજોય સમલ કિદલો રચનાર પ્રખરતાર્કિક શિરોમણીની પ્રબલ પ્રતિભા તેમની નજર આગળ ખડી થઈ. તેમણે એ વાદિ સિંહને નમન કરી પ્રાર્થના કરતાં કહ્યું, મને આપની એ પ્રતિભાના સખલ અંશો પહોંચાડજો. શ્રી સિદ્ધસેન દિવાકરની છેલ્લી ઓજસ્વની છાયામાં હજી તેઓ એકી ટસે કંઈક કંઈક જોઈ રહ્યા હતા, ત્યાં તો ૧૪૪૪ ગ્રંથના પ્રણેતા તટસ્થતાની જીવંત મૂર્તિ મહર્ષિ શ્રીહરિભદ્રસૂરિ તેમના સ્મરણ-પટમાં આવ્યા. આજીવન જૈન સાહિત્યનો અદ્ભુત સેવા કરનાર આ તટસ્થ મહા પુરૂષની તટસ્થતા, ધૈર્યતા, શાસન સેવાની ધગશ, પ્રખર પાંડિત્ય આદિ અજબ ગુણોના ખજાનારૂપ એ મહર્ષિ પાસે પ્રાર્થના કરી કે મને એ આપના અદ્ભુત ખજાનામાંથી કિંમતિ અણુમોલાં રત્નોનો લાભ આપજો ત્યાં તો શ્રી નવાંગી ટીકાકાર શ્રી અભયદેવસૂરિની જીવંત મૂર્તિ ખડી થઈ. હજી જાણે ગર્મ કાલેજ એ અભય-દેવસૂરિ રૂપી સૂર્ય કાલરાહુએ ઘસત કર્યો હોય તેમ તેના તેજની આછી રૂપ-શુક્ર રાશિ સંભળાતી હતી. એમની ટીકાઓ તો ઘણીયે વાર પોતે વાંચી હતી. રમકડાંની જેમ રમાડી હતી. તેમની ટીકાનું ગાંભીર્ય, સરલતા, સચોટતા, ટીકાના સખલ અંશો પોતામાં ઉતરે તેને માટે તેમણે પ્રયાસ આદર્યો હતો. આવા એકાનેક સૂરિપુંગવોનાં સુંદર સ્મરણો યાદ કરીને બધામાં પોતાનું સ્થાન શોભાવવા તે બાલક આચાર્ય બન્યો. આચાર્ય થયા પહેલાં તેમણે કંઈક ગુણ્યંદ્રોના મદો ઉતાર્યા હતા. કાશ્મીરસાગર શિવભૂતિ ને ગંગાધર જેવા વાદિઓને જીતી વાદીશ્વરવાદી ગજકેસરી, આદિ બીરૂદો મળ્યાં હતાં—મેળવ્યાં હતાં. તેમના નામથી પંડિતો ધ્રુજતા ને સામા મળ્યા

૬૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

હોય તો અવનત મુખે નમી પાંડિત્યનો ગર્વ છોડી દેતા, ને એમ કરનારને આ વાદિ ગજકેસરી પોતાના પ્રખર પાંડિત્યના પ્રભાવથી નમાવતા. પુષ્કરણીમાં પ્રભાકર, ભૃગુશ્લેષમાં કૃષ્ણદેવ જેવા પ્રખર અભિમાની પાંડિતોને વાદમાં જીતી પોતાના જૈનત્વની પ્રબલ છાપ પાડી તેમને નમાવ્યા હતા. આવી રીતે બાલપણમાં દીક્ષા લીધા પછી પોતાની તીક્ષ્ણ બુદ્ધિના પ્રતાપથી શાસ્ત્રપારંગત બની અનેક વાદસભાઓમાં વાદીઓને પરાભવનાં ઝંઝર પહેરાવી, મહાન આચાર્ય પદવીની યોગ્યતા પ્રાપ્ત કરી. તેમના પૂજ્ય ગુરૂશ્રીએ પોતાના એ યોગ્ય સુશિષ્યને ૧૧૭૪ માં આચાર્યપદ અર્પણ કર્યું. (બાણે ક્ષીરમાં સાકર બાળી હોય નહિં તેમ) તે વખતે તેમનું નામ શ્રીવાદી દેવસૂરિ રાખવામાં આવ્યું.

સૂરિપદ પામ્યા પછી અનેક લવ્યાત્માઓને પ્રતિબોધી અનેક સભાઓમાં વિજયપતાકા મેળવી જૈન શાશનને દીપતું બનાવ્યું. આ વખતે તેમનો પ્રતાપ સૂર્યનો મધ્યાન્હ હતો. તેમના આ પ્રખર પ્રતાપથી બહીને કુમુદચંદ્ર નામના દિગમ્બરાચાર્ય મીનલદેવીની^૧ મદદથી શ્વેતાંબરોને પરાભવ પમાડી શ્વેતાંબર પક્ષની કીર્તિને કલંકિત કરવા ઉદ્બુદ્ધ થયો, પરંતુ તેને ખબર નહોતી કે જ્યાં સુધી વાદિ મતંગજ શાર્દૂલ શ્રીદેવસૂરિરૂપી સૂર્ય તપે છે; સોમચંદ્રમુનિ^૨ જેવા ઉગતા ચંદ્રો દીપે છે ત્યાં મારો કંઈ ગતિ થવાની હતી? સિદ્ધરાજ જયસિંહના આમંત્રણથી શ્રીવાદીદેવસૂરિ વાંદરણાંગણમાં પધાર્યા. રાજાને શ્રીદેવસૂરિ ઉપર બહુ માન હતું. તેની એવીજ ધારણા હતી કે આ પ્રભાવિક પુરૂષ જીતશે. બંને વચ્ચે પ્રતિજ્ઞા થઈ કે જો દિગમ્બરો હારે તો તેમને ચોરની જેમ કહાડી મુકવા ને શ્વેતાંબરો હારે તો બધાને દિગમ્બર બનાવવા. જો કે આમાં ચોખ્ખો પક્ષપાત હતો, છતાં શ્રીદેવસૂરિને ખાત્રીજ હતી કે હું જીતીશ. અન્તે ૧૧૮૧ માં વૈશાખ શુદ્ધ પૂર્ણિમાએ વાદસભામાં વાદ શરૂ થાય છે. તેમના ભક્તો જણાવે છે કે યદિ આપ કહો તો સભ્યોને લાંચ આપી ફેાડીએ. દેવસૂરિ ચોખ્ખી ના પાડે છે ને જણાવે છે કે મારા, ગુરૂ શ્રીમુનિચંદ્રસૂરિએ મને સ્વપ્નમાં જણાવ્યું છે કે “શ્રીવાદિવેતા શ્રી શાન્તિસૂરિની ટીકાવાળા ઉત્તરાધ્યયન સૂત્રમાં પ્રરૂપિત સ્ત્રી મુક્તિ—નિર્વાણ પક્ષ ઉપાડી તેને સિદ્ધ કરજો ને તેથી જરૂર તમારો જય થશે.” એટલે તમારે કશું કરવાની જરૂર નથી. શ્રીદેવસૂરિનું પ્રથમ મંગલાચરણ—આશિર્વાદાત્મક શ્લોક એવો અક્ષોબ્ય નિર્દોષ છે કે સભા આ સાંભળી ખુશ થઈ જાય છે ને કુમુદચંદ્ર પ્રથમજ શ્લોક પામે છે. અન્તે પોતે સચોટ નિર્દોષ અનુમાન કરે છે. કુમુદચંદ્ર તેને દોષિત બનાવવા પ્રયત્ન કરે છે પણ તેના હેતુમાં દોષાપત્તિ મુકી દેવસૂરિ પોતાની સબલ યુક્તિઓ અને દષ્ટાંતોથી તેનો પરાજય કરે છે. રાજા ખુશી થાય છે ને તેમને જયપત્ર લખી આપે છે. ચોરાસી સભાઓમાં વાદ કરી જયપતાકા મેળવનાર લબ્ધ પ્રતિષ્ઠિત કુમુદચંદ્ર

૧ ગુજરાતના રાજા સિરદાજ જયસિંહની માતા. ૨ કલિકાલ સર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રસૂરિશ્વર.

વાહિ શ્રી દેવસૂરિ.

૪૩

આમ શ્રીદેવસૂરિ પાસે હારે છે. શ્રીદેવસૂરિની વીરહાક ક્રકત ગુજરાતમાંજ ફેલાયેલ છે એમ નહિં કિન્તુ મહારાષ્ટ્ર, બંગાલ, કાશી, ને કાશ્મીરના પંડિતોને પણ તેમના વિજય નાદના રણકાર સંભંજાય છે. શ્રીદેવસૂરિ ખડુ ઉદાર દીલના છે તેમણે જીત્યા પછી રાજાને કહ્યું કે, આપણા વાદવિવાદમાં થયેલ પ્રતિજ્ઞા પ્રમાણે આમને—દિગમ્બરીને તિરસ્કારથી કહાડી ન મુકવા. અહા! શું એમની ઉદારતા! યદિ કુમુદચંદ્ર જીત્યો હોત તો આવી ઉદારતા હાખવત કે કેમ? ત્યારપછી તો સિદ્ધરાજ તેમને ખુબ મહોત્સવપૂર્વક નગર પ્રવેશ કરાવે છે. ત્યાં ગયા પછી પણ તેમને કુમુદચંદ્રે ઉપદ્રવ કર્યો છે પણ શ્રીદેવસૂરિએ તેનું નિવારણ કર્યું છે. દિગમ્બરોને અન્તે ગુજરાત છોડવું પડ્યું. યદિ શ્રી વાહિ દેવસૂરિરૂપી તેજસ્વી સૂર્ય શ્વેતામ્બરોના પક્ષમાં ન હોત તો અત્યારે ગુજરાતમાં શ્વેતામ્બર પક્ષ હોત કે કેમ એ એક શંકા છે. તેની પુષ્ટિને માટે નિચેના શ્લોક બસ છે.

યદિ નામ કુમુચન્દ્રં નાજેપ્યદ્ દેવસૂરિરહિમરુચિઃ

કટિપરિધાનમધાસ્યત્ કથં શ્વેતામ્બરો જગતિ

પ્રભાવક ચચ્ચિ પૃ. ૨૯૩.

ભાવાર્થ—શ્રીદેવસૂરિરૂપી સૂર્ય યદિ કુમુદચંદ્રને ન જીતે તો જગતમાં શ્વેતામ્બરો વસ્ત્ર ડયાંથી ધારણ કરી શકતે? અર્થાત્ શ્વેતામ્બરો દિગમ્બરોજ બની ગયા હોત. આવી રીતે અનેક સૂરિ પુંગવોએ મુક્તકંઠે તેમના યશોગાન ગાયાં છે, વાહિ શ્રીદેવસૂરિ વિરચિત પ્રમાણુનયતત્ત્વલોકાલંકારની ટીકા—લઘુ ટીકા કરતાં તેમના વિદ્વદ્ રત્ન પ્રભાચાર્ય તેમને માટે નીચે પ્રમાણે ઉલ્લેખ આપે છે.

યૈરત્ર સ્વપ્રમયા દિગમ્બરસ્યાર્પિતા પરામૃતિઃ

પ્રત્યક્ષં વિબુધાનાં જયન્તુ તે દેવસૂરયો નવ્યા ॥ ૨ ॥

રત્નાકર અવતારિકા. પૃ. ૧.

ભાવાર્થ—જેમણે પોતાની અદભૂત પ્રભાવડે કરીને પંડિતો—દેવોની સમક્ષ દિગમ્બરોને પરાભવ—અતુલ સમૃદ્ધિ અર્પિ હતી તે દેવસૂરિ નવીન સૂર્ય જય પાનેા. ત્યારબાદ અન્તિમ પ્રશસ્તિમાં નીચે પ્રમાણે ઉલ્લેખ કરે છે.

“આશાવાસઃ સમયસમિધાં સંચયૈશ્રીયમાને સ્ત્રીનિર્વાણોચિતશુચિવચશ્રાતુરીચિત્રમાનો ।

પ્રાજાપત્યં પ્રથયતિ તથા સિદ્ધરાજે જયશ્રી યસ્યોદ્ઘાહં વ્યધિત સ સદાનન્દતાદ્ દેવસૂરિઃ ॥

પૃ. ૧૮૬ બ્લો. ૩.

૧ વાદ થયા પહેલાં કુમુદચંદ્રે એક માધ્વીને હેરાન કરી ખુબ તકલીફ આપી હતી. શ્રીદેવસૂરિએ તે વખતે પણ તેમને ઉદારતાથી મારી આપી હતી.

૧ સિદ્ધરાજ જયસિંહે તેમને હાર્યા બદલ લલાટે કાળી શાહીથી “ દિગમ્બર ” શબ્દો લખાવ્યા હતા.

૪૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જ્યારે કયાંક લગ્ન થાય છે ત્યારે હોમ થાય છે, તેમાં લાકડાં પણ હોય ને પ્રાણપતિ-પુરોહિત પણ હોય, તેમ અહીં દિગંબરોના સમયરૂપી લાકડાવડે પુષ્પ થયેલો ને સ્ત્રીઓને મુક્તિ છે એવાં યુક્તિરૂપી અગ્નિ બળતે છતે તે સિદ્ધરાજ જયસિંહ પુરોહિત હતો ત્યારે જયલક્ષ્મી (સ્ત્રી) એ જેમની સાથે લગ્ન કર્યું હતું, તે શ્રીદેવસૂરિ ચિરકાળ જય પામે. સિદ્ધરાજ જયસિંહની સમક્ષ દિગંબરોને હરાવી સ્ત્રીઓને મુક્તિ છે એમ સિદ્ધ કરી જય પામ્યા હતા તે શ્રી દેવસૂરિ જય પામે.

આવી રીતે ઉપદેશમાલા ટીકામાં પણ બહુ માનભર્યો ઉલ્લેખ શ્રીદેવસૂરિ સંબંધે લખે છે. (ચાલુ)

—❀❀❀—

સદાચાર અથવા સત્ક્રિયા.

—•—

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૬ થી ૩૩)

વિકલ્પદાસ મૂ. શાહ.

આપણે ઉપર કહી ગયા કે સ્વભાવતઃ મનુષ્યની પ્રકૃતિ શુભ અને સાત્ત્વિક હોય છે અને કુમાર્ગે જોડાવા માટે તેને પોતાની પ્રવૃત્તિ અને અંતઃકરણ ઉપર બલપ્રયોગ કરવો પડે છે. સદાચારનો કર્તવ્યની સાથે અને કર્તવ્યનો મનોદેવતાની સાથે જે અનિવાર્ય સંબંધ રહેલો છે તે પણ ઉપરોક્ત કથનનું દૃઢ પ્રમાણ છે. વસ્તવિક રીતે તો આ જગત શુભ અને પુણ્યકર્મોને માટે જ છે, અશુભ અને પાપ કર્મોને માટે તેની જરૂર પણ નથી. જે ઉદ્દેશ્ય મનુષ્ય જીવનનો રાખવામાં આવ્યો છે, તેની પૂર્તિનાં સઘળાં સાધનો પણ તેની સાથે જ મનુષ્યને આપવામાં આવે છે, તો પછી શામાટે આપણે તે સાધનો અને શક્તિઓનો દુરુપયોગ કરીને, આપણાં કર્તવ્યોનો પરિત્યાગ કરીને, કુમાર્ગમાં પ્રવૃત્તિ કરીને, અને મનોદેવતાની આજ્ઞાનું ઉલ્લંઘન કરીને દુરાચારી અને પાપી થઈએ અને સંસારમાં દુઃખોની વૃદ્ધિ કર્યા કરવી જોઈએ ? આ એક એવો પ્રશ્ન છે કે જેના ઉપર વિચાર કરવાનો મનુષ્ય માત્રનો ધર્મ છે.

મનોદેવતાની આજ્ઞા માનવામાં અને કર્તવ્યોનું પાલન કરવામાં મોટી બહા-દુરીની જરૂર નથી અત્યંત સાધારણ સાહસથી આપણું સઘળું કાર્ય ચાલી શકે છે. આપણે એકાદ વખત આપણા કોઈપણ કર્તવ્યનું પાલન કરીએ છીએ તો તેનાથી આપણને અંતઃકરણમાં ઘણોજ સંતોષ થાય છે અને આપણામાં એક નવા પ્રધારનાં બલનો સંચાર થાય છે એજ સંતોષ અને એજ બળ આપણને બીજા કર્તવ્યનાં પાલન માટે પ્રેરિત અને ઉત્સાહિત કરશે, અને એ ક્રમ બરાબર વધ્યે જશે. અને પછી

સદાચાર અથવા સતિક્યા.

૪૫

તત્કાળ એવો સમય આવશે કે જ્યારે આપણે ન્યાય અને સત્યના એટલા બધા પક્ષપાતી બની જશું કે મનોદેવતાની આજ્ઞાનું ઉલ્લંઘન કરવાનું આપણે માટે લગભગ અશક્ય થઈ પડશે. તે વખતે સંસારની કોઈપણ શક્તિ આપણને સન્માર્ગથી ચલિત કરી શકશે નહિ. બીજી બાજુએ જો આપણે કદિ વિવેકવિરૂદ્ધ કોઈ કાર્ય કરી બેસીએ અને તેની મનાઈ છતાં આપણે ન માનીએ તો ધીમે ધીમે આપણો વિવેક કુટિત થવા લાગે છે અને એક એવો સમય આવશે કે આપણે ખરાબમાં ખરાબ કાર્યોને પણ સારાં સમજવા લાગશું. પુણ્યાત્મા અથવા પાપાત્મા, મહાત્મા અથવા નીચ, બુદ્ધિમાન અથવા મૂર્ખ, શાહુકાર અથવા ચેર, પ્રતિષ્ઠિત અથવા અપ્રતિષ્ઠિત, સજ્જન અથવા દુર્જન બનાવવા એ બેજ માર્ગ છે. અને એ બે માર્ગો માંથી કોઈએક માર્ગનું અવલંબન કરવાનું કામ પ્રત્યેક મનુષ્યના અધિકારમાં જ છે.

આ પ્રસંગે પહેલાં એક વાતનો જરા વિચાર કરી લેવાની આવશ્યકતા છે, સંસ્કૃતમાં કહેવત છે કે “ મિત્ર રુચિ હિં લોકઃ ” અર્થાત્ મનુષ્યોની રુચિ એક એક બીજાથી ભિન્ન હોય છે. સંસારમાં સર્વત્ર વિલક્ષણતાઓ અને વિભિન્નતાઓ દૃષ્ટિગોચર થાય છે. સંસારમાં જે જે પ્રાણીઓ અને પદાર્થો છે તે સર્વના આકાર પ્રકાર વિગેરેમાં એક બીજાથી ઘણાજ ભેદ હોય છે. જેવી રીતે એક મનુષ્યની આકૃતિ બીજા મનુષ્યની આકૃતિથી ભિન્ન હોય છે તે રીતે તેઓની રુચિ પણ ભિન્ન હોય છે. રુચિની વિભિન્નતા સ્વભાવિક છે. એવી સ્થિતિમાં એમ કહેવામાં આવે છે કે આપણી રુચિ અને વાસનાઓ વિગેરે ઉપર આપણો અધિકાર નથી; પરંતુ એ વાત કેટલેક અંશે ઠીક નથી. રુચિની વિભિન્નતા સ્વભાવિક હોવા છતાં પણ તેના બીજાં અનેક કારણો છે. પરિસ્થિતિ, અભ્યાસ અને સંસ્કારનો પણ તેના ઉપર કેટલોક પ્રભાવ પડે છે. સંસારમાં એવાં અનેક ઉદાહરણ મળી આવશે કે જેમાં દેશાટન, સત્સંગ વિગેરેને લઈને લોકોની રુચિ અને સ્વભાવમાં વિલક્ષણ પરિવર્તન થઈ ગયું હોય છે. પરિસ્થિતિ, અભ્યાસ અને સંસ્કારનો પ્રભાવ મનુષ્યના સ્વભાવ તેમજ આચરણ ઉપર બહુજ પડે છે. જે પરિવારમાં સઘળા લોકો દારૂડીયા અથવા જુગારી હોય છે તેની અંદર જન્મ લેનાર બાળકો પણ ઘણે ભાગે એવાજ બને છે, વેશ્યાઓના ઘરમાં ઉછરેલી બાળકીઓ મોટી ઉંમરે પણ વેશ્યાવૃત્તિ સિવાય બીજું કંઈ કરી શકશે નહિ, રાજનીતિજ્ઞોની મંડળીમાં બાહ્યાવસ્થાથી જ રહેનાર બાળકો મોટી ઉંમરે પણ ઘણે ભાગે રાજનીતિજ્ઞ બને છે અને સંતસમાજમાં રહી ઉપદેશ પામનાર એક મહાત્મા તુલ્ય બની જાય છે એ સર્વ ઘણે ભાગે સંસ્કાર અને સંગતિ વિગેરેને લઈને જ થાય છે. એટલા માટે સદાચારનું બીજરોપણ બાહ્યાવસ્થામાં જ થવું જોઈએ. ઉંમર લાયક લોકો પણ જો ધારે તો પોતાની પ્રવૃત્તિ અને રુચિ સહેલાઈથી બદલી શકે છે. પરંતુ તેને માટે દૃઢ આત્મબલની આવશ્યકતા રહે છે. આપણામાં જે જે શક્તિઓ છે તેમાં સૌથી બળવાન ઇચ્છાશક્તિ અથવા મનો-

૪૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

બળ છે. જે આપણે એ શક્તિથી કોઈ રીતે પુરેપુરું કાર્ય લઈ શકીએ, તેનો યથેષ્ટ ઉપયોગ કરી શકીએ તો કુસંગતિ અને કુસંસ્કાર વિગેરેના દુષ્પરિણામોથી ઘણું અશે બચી શકીએ છીએ. જેવી રીતે આપણું શરીરના સઘળાં અંગોમાં આપણે વિવેક અથવા મનોદેવતા પ્રધાન છે તેવી રીતે આપણી સઘળી શક્તિઓમાં ઇચ્છા શક્તિ અથવા મનોબળ પ્રબલ અને પ્રધાન છે. કેવળ મનોબળની સહાયતાથી માણસ ધારે તેવો બની શકે છે. જે મનુષ્ય પોતાના મનોદેવતાની આજ્ઞાનું પાલન કરે છે અને તેના પાલનમાં ક્વચિત્ અસમર્થ થતાં પોતાના મનોબળની સહાયતા લે છે, તે સંસારમાં મોટાં મોટાં અને સારાં કાર્યો કરી શકે છે.

કોઈ પણ મનુષ્યની વાસ્તવિક યોગ્યતાનો સાચો ખ્યાલ તેના મોટા મોટા ગ્રંથો, ભાષણો અથવા ઉચ્ચ પદવી ઉપર રહીને કરેલાં મહાન કાર્યો ઉપરથી કદિ પણ નથી આવી શકે. જે તેની વાસ્તવિક યોગ્યતાનું માપ કાઢવું હોય તો આપણે એ જોવું જોઈએ કે તે પોતાના મનોદેવતાની આજ્ઞાનું કેટલું પાલન કરે છે, તેનામાં સહિષ્ણુતા કેટલી છે, તેના સખધીયો અને મિત્રો વિગેરેની સાથે તેનો વ્યવહાર કેવો છે અને તે પોતાના હમ્મેશનાં સાધારણ કાર્યો કેવી રીતે કરે છે. કેટલીક વખત મહા સમર્થ વિદ્વાનો નૈતિક દૃષ્ટિએ કશા કામના નથી હોતા. ઘણી વખત મહાન વક્તાઓ, લેખકો, વકીલ બેરીસ્ટરો વ્યભિચારી, અસત્યભાષી, ખુશામતીયા અથવા દગાબાજ જેવામાં આવે છે, અને સારા સારા પંડિતો પણ પોતાના તુચ્છ સ્વાર્થ ખાતર ન્યાયનો ખરાબ રીતે ત્યાગ કરતા જેવામાં આવે છે. ઈંગ્લાંડનો પ્રસિદ્ધ વિદ્વાન લૉર્ડ બેકન અર્વાચીન તત્ત્વજ્ઞાનનો પિતા કહેવાય છે. તેણે નીતિજ્ઞાન સંબંધી ઘણાજ સારા નિબંધો લખ્યા છે. પરંતુ અનેક પ્રસંગે તેમણે અત્યંત લજ્જાસ્પદ અને નીચ કાર્યો કરેલાં છે, તે એટલે સુધી કે ન્યાયાધીશની મહાન પવિત્ર અવસ્થામાં પણ તેઓ લાંચ લેતાં અચકાયા નથી. ઉર્દુ ફારસી અને અરબી ભાષાના પ્રસિદ્ધ વિદ્વાન તથા કવિ મીરજાં ગાંધિખનો મુખ્ય સિદ્ધાંત હતો કે “ઋણ કૃત્વા સુરાં પિબેત્” કાશીનો એક પંડિત સંસ્કૃત ભાષામાં એક દિગ્ગજ વિદ્વાન અને મહાન કવિ હતો. પરંતુ તેને માટે એમ સંભળાય છે કે તે મદ્ય પીધા વગર અથવા ગાળો દીધા વગર કોઈ વાતજ કરતો નહિ. આપણા શહેરમાં અથવા આસપાસ જરા ધ્યાનપૂર્વક જોશું તો આપણને ઘણાં એવા લોકો મળશે કે જેઓ વાસ્તવિક રીતે દુરાચારી અથવા દુષ્ટ હશે, અને તે દુરાચાર અથવા દુષ્ટતા છુપાવવા માટે જેઓએ સભ્યતા, સુજનતા, ધર્મ, દેશસેવા, લોકોપકાર વિગેરે સુધી આશ્ચર્યજનક રચી રાખ્યું હશે. એક વખત એક વ્યક્તિએ સર વોલ્ટર સ્કોટને લખ્યું કે “સંસારમાં સૌથી વધારે આદર વિધાને જ મળે છે,” ત્યારે સ્કોટને તેનો જવાબ લખવો પડ્યો હતો કે “પ્રભુ એમ ન કરે ને એમ હોય; નહિતો સંસારની દુર્દશા થશે. મેં ઘણા ઘણા ગ્રંથો વાંચ્યા છે અને હું ઘણા વિદ્વાનોના સમાગમમાં આવ્યો છું.

સદાચાર અથવા સત્ક્રિયા.

૪૭

તે ઉપરથી હું દઢતાપૂર્વક કહી શકું છું કે મેં દરિદ્રો અને અશિક્ષિતોમાં ઉદારતા, વિચારોની ગંભીરતા, સત્ય અને ન્યાય પ્રત્યે નિષ્ઠા અને સદાચારિતા વિગેરે ઘણી વસ્તુઓ જોઈ છે જે સારા સારા સમર્થ વિદ્વાનો અને પંડિતોમાં જોવામાં નથી આવતી. ” જોવામાં ક્યાંથી આવે ? લોકો પોતાનાં દૂષિત અંતઃકરણનું વાસ્તવિક સ્વરૂપ છુપાવવા માટે તેની ઉપર વિદ્યા, બુદ્ધિ, ધન વિગેરેનું આચ્છાદન ચઢાવે છે, પરંતુ તે આચ્છાદન લાંગો વખત ટકી શકતું નથી. જોહું મોડું કહુવિત અંતઃકરણ પ્રકટ થયા વગર રહેતું નથી.

જેવી રીતે વિદ્યા અને બુદ્ધિ વિગેરેનો સદાચારની સાથે કોઈ જાતનો આવશ્યક અને અનિવાર્ય સંબંધ નથી, તેવી જ રીતે ધન-સંપત્તિનો પણ સદાચારની સાથે કશો સંબંધ નથી. જે લોકો એમ સમજે છે કે સદાચારી બનવા માટે ધનવાન હોવાની આવશ્યકતા છે તેઓ મોટી ભૂલ કરે છે. અંગ્રેજીમાં એક એવા અર્થની કહેવત છે કે ‘ખાલી થેલી સીધી ઉભી નથી રહી શકતી.’ અર્થાત્ જે મનુષ્યની પાસે ધન નથી હોતું તે કદી પણ પ્રામાણિક અને સત્યનિષ્ઠ નથી રહી શકતો. ઘડીભર માની લમ્પે કે પ્રામાણિકતા અને સત્યતાની જનની સંપત્તિ છે, પરંતુ એ કથનમાં કશી સત્યતા નથી. ગરીબ લોકોમાં એવા એવા સત્યનિષ્ઠ, પ્રામાણિક અને વિશ્વસનીય લોકો હોય છે કે તેનાં જેવા સંપન્ન વર્ગમાં મુશ્કેલીથી જોવામાં આવશે. મોટા મોટા લક્ષાધિપતિ શેઠ શાહુકારો પોતાની બરોબરીવાળા સંબંધીયોનો જરા પણ વિશ્વાસ નથી કરતા. તેઓ પોતાનું સર્વસ્વ પાંચ સાત રૂપિયાના પગારદાર નોકરો પર છોડી દે છે, તે એટલે સુધી કે પોતાના બાળ-બચ્ચાંની સંભાળનું કામ પણ તેઓને સોંપે છે અને પોતે નિશ્ચિંતપણે રહે છે. બિચારા નિર્ધન સ્વામીભક્ત સેવકો પોતાનાં પ્રાણ જાય તો પણ પોતાના શેઠનું અનિષ્ટ થવા દેતા નથી. તો પછી એમ કેમ કહી શકાય કે નિર્ધન મનુષ્યો કદી પણ પ્રામાણિક ન હોઈ શકે ? એ બરાબર છે કે ઘણે ભાગે લોકો પૈસાની ખાતર મહાન અનર્થ કરી બેસે છે, ઘણા ગરીબ લોકો પાંચ-દશ રૂપિયા ખાતર નિરપરાધી બાલકોની હત્યા કરી બેસે છે; પરંતુ ઘણા ધનવાનો પણ ગરીબોનાં ગળાં પર શું છરી નથી ફેરવતાં ? અને તેઓ બીજાની મિત્રતા પચાવી પાડવા માટે અનેક પ્રકારના છલકપટ શું નથી કરતા ? સંસારમાં આવી જાતના અનેક ઉદાહરણો મળે છે જે જોઈને એમ કહેવું પડે છે કે ઘણે ભાગે સંપત્તિ મનુષ્યને દુરાચારની તરફ દોરી જાય છે. ઘણું કરીને ધનવાનો જ દુરાચારનું સેવન કરતા જોવામાં આવે છે, ગરીબો પાસે તો એવા દુરાચાર સેવવા માટે પૈસા નથી હોતા. કેમકે તે બીચારા તો તત્ત્વિય પોતાના પેટની ચિંતામાં જ હોય છે. પરંતુ ધનવાન મનુષ્ય યથેચ્છ અનાચાર કરી શકે છે અને પોતાના ધનવાનપણાને લઈને તે એનાં દુષ્ક્રિયાઓથી પણ ડરતો નથી. ધનવાન મનુષ્ય દુષ્કર્મ કરે છે અને બ્યારે તેનાં

૪૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પરિણામ રૂપે તેના ઉપર કોઈ આપત્તિ આવી પડે છે ત્યારે તે પોતાના પૈસા પાણીની માફક વાપરે છે અને બહુધા તે આપત્તિથી બચી પણ જાય છે. સંપત્તિ મનુષ્યને પ્રાપ્ત કરીને અવિવેકી, અવિચારી અને મદાંધ બનાવી મુકે છે અને સંપત્તિમાન મનુષ્ય પોતાની સાથે બીજાઓનો પણ નાશ કરતો જોવામાં આવે છે. સંસારમાં જે જે મહા પુરુષ થઈ ગયાં છે, તેઓ પ્રાપ્ત કરીને દરિદ્રાવસ્થામાં જ હતા. ઉદ્યોગ, ધૈર્ય, પરોપકાર વૃત્તિ, સુજનતા આદિ તેઓની વાસ્તવિક સંપત્તિ બની રહી હતી. એવાં અનેક ઉદાહરણો મળી શકે જેમાં મહાપુરુષોએ મોટી મોટી રકમો લેવાની સાફ ના પાડી છે અને મોટા રાજાઓની ભેટોનો પણ અસ્વીકાર કર્યો છે. જે મનુષ્યની વૃત્તિ સાત્વિક હોય છે તેનામાં આત્મબળ હોય છે અને જે સમાજ, દેશ અને માનવજાતિનો સાચેસાચો સેવક હોય છે તેને ધન-સંપત્તિની જરા પણ પરવા નથી હોતી. તે પોતાના સદ્ગુણોને પોતાની અખૂટ દોલત સમજે છે અને પાર્થિવ દ્રવ્યને હું મેંશાં અનાચાર અને દુષ્કર્મોનું મૂળ સમજે છે. આવા પુણ્યાત્માઓને જરૂર પડે છે ત્યારે આખા દેશની સંપત્તિ પણ તેઓનાં ચરણોમાં આવી પડે છે. (ચાહુ)

ક્ષમાપના,

(રાગ આશાવરી.)

(પ્રભાતીર્વ.)

મન વચ કાયાએ કર્યાં, હું મારી માણું,	
દેવગુરુ શુદ્ધ ધર્મની, આજ્ઞા અનુરાણું.	મન૦ ૧
તંદુલમન્થ પેરે ચિંતવ્યું, મેં મારું મનડું,	
ગંડુ પેરે મુખ બોલીયો, વશ રાખ્યું ના તનડું.	મન૦ ૨
કોઈ મારે શત્રુ નથી, નથી કો સગો મારો,	
હું નથી અરિ સગો કોઈનો, મારે પ્રભુ ઓધારો.	મન૦ ૨
કોધાદિક ચાર ચોરના, બંધન વશ કીધું,	
કટુ વચન મેં કોઈને, મન દ્વેષમાં લીધું.	મન૦ ૪
તનથી જગ વ્યવહાર મેં, કીધો પેટના માટે,	
અંતરથી વેઠ જાણતો, પાપ થવા ઉચારે.	મન૦ ૫
મનુષ્ય મણી સમો તો મન્યો, જગ તરવાને બહાજ,	
પરમાત્મા પ્રભુ સાચો સગો, પુરુષોત્તમ ઘડી આજ.	મન૦ ૬

ચર્ચાપત્ર-વર્તમાન સમાચાર.

૪૯

ચર્ચા પત્ર.

સાધારણ દ્રવ્યને પુષ્ટિ કેમ મળે ?

આપણા હિંદુસ્તાનનાં દરેક જૈન દેરાસરમાં સાધારણ દ્રવ્યની બહુ ખેંચ માલુમ પડે છે. તેને અંગે આપણા જૈન મંદિરો નિભાવવા બહુ મુશ્કેલ પડે છે. વળી સાધારણ દ્રવ્ય સાત ક્ષેત્ર પૈકી દરેક ક્ષેત્રમાં વપરાય છે, તો તેની વૃદ્ધિ કરવી તે દરેક શ્રાવકની ફરજ છે.

દરેક દેરાસરમાં ધીની યોલી યોલવામાં આવે છે. અને તેનાં બુદ્ધાં બુદ્ધાં શહેરો અને ગામોમાં દર મણુના રૂા. રાા, ૩, ૪ અને તેથી પણ વધારે હોય છે. આ સઘળી ઉપજ દેવદ્રવ્યમાં જાય છે અને જવીજ જોઈએ. દરેક સ્થળે સાધારણ ખાતું ડુબતું હોય છે. તો દરેક દેરાસરમાં તેની કાયમની વૃદ્ધિ અને પુષ્ટિ માટે ધીની યોલીમાં દર મણુ દીઠ રૂા. ૧૧ અંકે સવાનો સાધારણ ખાતાનો ગણી વધારો કરવામાં આવે તો સાધારણ દ્રવ્યમાં તુટો આવશે નહિ અને દેવદ્રવ્યમાં હાની પણ થશે નહિ. દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાલ અને ભાવને અનુસાર જૈન સંઘ દરેક કાર્યમાં ફેરફાર કરી શકે છે. તો અત્યારે આ પ્રમાણે ધીની યોલી વખતે જે ગામો અને શહેરોમાં પણ ધીનો જે ભાવ હોય તેની સાથે સાધારણ દ્રવ્યનો રૂા. ૧૧ અંકે સવા ઉમેરવા હિંદુસ્તાનનો સંઘ ઠરાવ કરે તો દેવદ્રવ્ય અને સાધારણ દ્રવ્ય એ બંનેનો હેતુ સચવાઈ રહેશે. હિંદુસ્તાનનો જૈન સંઘ આ બાબતનો વિચાર કરશે અને ઘટતું કરશે એવી નમ્ર વિનંતિ છે.

લી. સેવક.

વર્તમાન સમાચાર.

વડોદરામાં જૈન સમારંભ.

મુનીમહારાજ શ્રી હંસવિજયજીના હાથે વિદ્યાર્થીઓને ધનામ અહીંના જૈનશ્વેતાંતર મૂર્તિ પૂજક વિદ્યાર્થીઓને મેં ૩૦ આશાલાલ સમારક ફંડના હીસાબમાંથી ધનામ આપવાનો મેળાવડો ઘડીયાળીપોળ, જાના શેરીના ઉપાત્રયમાં પૂજ્ય મુનિમહારાજ શ્રીમદ્ હંસવિજયજીના પ્રમુખપણા નીચે ગઈ તા. ૧૯ મી રવીવારે સરાંરે થયો હતો.

નિવેદન.

તે પછી રા. મણીલાલ આપુલાલ વેદે નિવેદન રજુ કરતાં મેળાવડાનો હેતુ નિર્દિષ્ટ કરી જણાવ્યું કે મે. રાજ્યરત્ન ડૉ. બાલાભાઈ સાહેબના ગુણોથી આકર્ષાઈ અહીંના જૈન સંઘ તરફથી તેઓની યાદગીરી કાયમ રાખવા માટે ફંડ કરેલું તે ફંડના રૂા. ૯૦૦ ના વ્યાજમાંથી વિદ્યાર્થીઓ ધીઓને ધનામ આપવા કરેલું છે તે મુજબ આ પાંચમો ધનામ સમારંભ છે. ત્યારપછી ૭

૫૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વિદ્યાર્થીઓને રોકડા રૂ. ૭૨) વહેંચી આપ્યા હતા. તે ઉપરાંત ચાલુ સાલે ધાર્મિક પરીક્ષામાં ઉત્તીર્ણ થયેલાં ૧૪ છોકરાઓ અને ૨૪ કન્યાઓને જૈન આત્મારામજી પાઠશાળાના ફંડમાંથી, ૫૦ પુસ્તકો, શ્રી. હંસવિજયજી લાયબ્રેરી તરફથી, ૫૦ પુસ્તકો દક્ષિણ સાપુરવાળા. સંઘથી. નગીનદાસ હેમચંદ તરફથી ઇનામ આપવામાં આવે છે.

(પ્રાસંગિક વિવેચનો)

તે પછી પ્રમુખશ્રીની આજ્ઞાથી રા. હરોરાય શુચે પ્રાસંગિક વિવેચન કરતાં, હીંદુધર્મના જૈન અને જૈનેતર સંપ્રદાયોનાં અહિંસા-દયા વગેરે સામાન્ય તત્વો અને એક સંપ્રદાયની બીજા ઉપર રહેલી પરસ્પર અસર વિષે ઐતિહાસિક દ્રષ્ટિએ વિવેચન કર્યું હતું. ત્યાર પછી હરોરાય શુચે, ઉત્તમચંદ કેશવલાલ, વકીલ નંદલાલ લલુભાઈ પ્રસંગાનુસાર બોલ્યા હતા. આદ મુનિશ્રી હંસવિજયજી મહારાજના પવિત્ર હસ્તે પુસ્તકના ઇનામો વહેંચાયા આદ મેળાવડો વિસર્જન થયો હતો.

ધર્માદા જૈન દેશી ઔષધાલય-સુરત

સુરત ખાતે આશર ત્રણ વર્ષ ઉપર ઝવેરી નવલચંદ હેમચંદના સ્મરણાર્થે ગોપીપુરામાં સ્થપાયેલાં મજકુર ઔષધાલયનો સારો લાભ લેવાય છે. ઝવેરી ભુરાભાઈ નવલચંદ અમોને લખી જણાવે છે કે સાધુઓને અહારગામ પણ દવા મફત મોકલાય છે. દરેક પ્રકારની સગ્રહણી, ઝાંડા અને કોલેરા ઉપર અક્સીર એવી જીવન નિવાસ ગુટિકા નામની ગોળીઓ ગરીબોને મફત મળે છે બીજાઓ માટે રૂ. ૨૫ ગોળીની કિંમત માત્ર ચાર આના રાખવામાં આવી છે. ફાયદો ન થાય તો પૈસા પાછા મળે છે.

આ ચાતુર્માસ દરમિયાન સુરત શહેરમાં બિરાજમાન જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયકમલ-સૂરીન્દરજી મહારાજના સદુપદેશથી નિરાશ્રીત ફંડ જેમાં રૂ. ચાલીશ હજાર પ્રાચીન જૈન-હસ્ત લીખીત પુસ્તકોદ્ધાર ફંડમાં રૂ. વીશહજાર તેમજ અહારગામની ટીપોમાં રૂ. ચારહજાર વગેરે થયાં છે. સાથે ઉક્ત મહાત્માના ઉપદેશથી ત્યાં પોલીસ સુપરીન્ટેન્ડેન્ટ મુસલમાન છતાં તેમણે તાપીના પુલ પાસે એક માઇલમાં જળ નહીં નાંખવા-માછલા નહીં પકડવા માટે કાયમતો અને મહારાજ શ્રી સુરતમાં રહે ત્યાં સુધી આપ્યા સુરત જીલ્લામાં શ્રાવક લતામાં કુતરાને ઝેર નહીં દેવાનો હુકમ કર્યો છે. (મળેલું)

ગ્રંથાવલોકન.

શ્રી મહાવીર સ્વામીચરિત્ર.

સંપાદક વકીલ નંદલાલ લલુભાઈ વડોદરા-પ્રકાશક શ્રી મુક્તિકમલ જૈન મોહન માળા કોઠીપોળનીવતી તેના કાર્યાધિકારી શાહ લાલચંદ નંદલાલ કિંમત રૂ. ૧-૦-૦ ઉપરનો ગ્રંથ અમોને સમાલોચના માટે ભેટ મળ્યો છે. તેવીશ તીર્થંકર પ્રભુઓ કરતાં છેલ્લા ભગવાન મહાવીર પ્રભુના ચરિત્રમાં અનેક બનાવો એવા બનેલા છે કે તેમાંથી ઘણું જાણવાનું આદરવાનું, ભાવવાનું, અનુકરણ કરવાનું મળી શકે તેવું હોવાથી અનેક મનુષ્યો પોતપોતાનું

અંથાવલોકન.

૫૧

જ્ઞાન, અનુભવ અને લેખન શૈલીથી વિધાવધ પ્રકારે જુદા જુદા દષ્ટિ બિંદુથી લખી શકે, છતાં પ્રભુ અનંતમુણી હોવાથી સંપૂર્ણ લખી શકાય નહિ, પરંતુ ધર્મની ઉપર સંપૂર્ણ શ્રદ્ધા સાથે આગમ પ્રમાણને આગળ કરી ધર્મનું જ્ઞાન ધરાવનાર જે લખી શકે તેવું અન્યથી બની શકે નહીં. આ ગ્રંથના લેખક નંદલાલભાઈની આ લેખનશૈલીમાં તેવું જોવામાં આવે છે તેટલું જ નહીં પરંતુ જીવનના જે જે બનાવની હકીકત આવે છે તેના સાર રૂપે તે છેવટમાં જણાવી સાથે ધણે સ્થળે જણાવ્યા જેવી જૈન તત્ત્વજ્ઞાન, કર્મસ્વરૂપ વગેરેનો હકીકતો પણ વિસ્તારથી આપેલ હોવાથી ઉપયોગી બનેલ છે. અમોને માનવાને પણ કારણ છે કે કેટલાક બંધુઓ એમ પણ કહેશે ઐતિહાસિક દષ્ટિએ લખાતાં ચરિત્રોમાં તત્ત્વજ્ઞાન વગેરેની શી જરૂર? અમારે કહેવું જોઈએ કે મહાપુરૂષના જીવનચરિત્રમાંથી અનુકરણીય આદરણીય અને રોચ ઘણા ગુણો હોય છે અને તે કથા સાથે તેમાં જો તત્ત્વજ્ઞાનનું અમુક મીશ્રણ છેવટમાં હોય તો બાળ જીવોને તે રૂચીકર ઉપાદેય થતાં અસરકારક થાય છે. આ ગ્રંથમાં ધારવા પ્રમાણે તેના ચોજક બંધુએ તે ઉદ્દેશ ધ્યાનમાં રાખ્યો હોય તેમ માનવું અસ્થાને નથી. ગ્રંથની લેખનશૈલી તદ્દન સાદી અને સરલ છે. વળી આખું ચરિત્ર (ભગવંતના નયસારના ભવથી તીર્થંકર પણાના ભવ સુધી (સતાવીશ ભવનું વર્ણન) સતાવીશ પ્રકરણોમાં આખી એક ધાર્મિક નવલ કથાના રૂપમાં ચોજ્યું છે. પ્રાંતે અકારાદિ (ચરિત્ર અને બીજા વિષયોની) અનુક્રમણિકા આખી વિશેષ સરલતા કરી આપી છે. સાતસો પાનાના આ મોટા ગ્રંથમાં આર્થિક મદદ સારી મળવાથી માત્ર એક રૂપિયા કિંમત (મુદ્રણથી ઓછી) પ્રચાર કરવાના હેતુથી પ્રકાશકે રાખેલ છે તે બ્યાજખી કયું છે. આવા મહાપુરૂષના ચરિત્રો અનેક લખાઈ, પ્રકટ થઈ, સસ્તી કિંમતે પ્રચાર થઈ ઘેર ઘેર વંચાવા જોઈએ એમ અમો ભારે દબને સુચરીએ છીએ. હવે પછી બીજી આવૃત્તિ કરવી પડે તો આ કરતાં સારા કાગળોમાં છપાવવાની પ્રકાશકને સૂચના આપવામાં આવે છે. અને આ ચરિત્ર દરેક જૈનબંધુને વાંચવાની બાંધામણ કરવામાં આવે છે.

હિપ્નોટીઝમ અથવા જીવનું વરીકરણ.

લેખક અને પ્રકાશક-ઝવેરી સાકરચંદ માણેકચંદ ઘડીયાળી. પારસમણી ગ્રંથમાળાના ત્રીજા ગ્રંથ તરીકે આ ગ્રંથ પ્રકટ થયેલ છે. હિપ્નોટીઝમ એ ઇંગ્રેજી શબ્દ હોઈ ઘણા મનુષ્યો તે શું છે તે જાણતા નથી. શાસ્ત્રકાર મહારાજે આત્માની જે અનંતી શક્તિ કહેલી છે તે માંહેની શક્તિનો અમુક અંશ તે આ વિદ્યા છે. પોતાની ચિત્તવૃત્તિ ઉપર કાબુ મેળવી તેનાથી ઉત્પન્ન થતી શક્તિને કેળવી બીજાના શરીર અને આત્મા ઉપર કાબુ મેળવી શકાય, અનેક બાધિઓ શક્તિદ્વારા નાશુદ કરી શકાય તેવી શક્તિ આ હિપ્નોટીઝમ વિદ્યામાં છે. જેમ પ્રાણાયામ અને યોગ સાધેલ મનુષ્યો કરી શકે છે તેવુંજ આ હિપ્નોટીઝમ વિદ્યામાં ઉપર જણાવેલ કેટલુંક છે. આ વિદ્યા પોતાની મેળે મનુષ્ય શીખી શકતો નથી. છતાં કેટલીક ક્રિયાઓ જે માર્ગદર્શક છે તે આ ગ્રંથમાં સાદી રીતે સરલ ભાષામાં આપવામાં આવેલ છે. અને તેના પ્રયોગોમાં આ ગ્રંથમાં અનેક ચિત્રો ફોટાઓ આખી ખતાવવામાં આવેલ છે. આ ગ્રંથ પ્રથમ હિપ્નોટીઝમ શું છે? તે ખતાવી પછી આત્મા ઉપર શ્રદ્ધા રાખવાનું જણાવતાં તે જોના ઉપર આધાર રાખે છે તે વીર્ય રક્ષણ અને વ્રત્યચર્યાની અમત્ય સિદ્ધ કરી ખતાવેલ છે અને સાથે શરીરના રોગો નાશુદ થતાં આરોગ્યના કેમ પમાય તે આ વિદ્યા શીખવાથી પ્રાપ્ત થાય તે જણાવેલ છે. બીજાના મન ઉપર કાબુ મેળવવાનું જ્ઞાન કેમ પ્રાપ્ત થાય? અને તેને નિદ્રામાં નાંખી બીજાના મન ઉપર કેમ કાબુ મેળવાય

૫૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તેને માટે અનેક પ્રયોગો આપી છેવટે ખરાબ ટેવવાળા મનુષ્યને સુધારવાના પ્રયોગો વગેરે અનેક હકીકતો આ ગ્રંથમાં આપી મનુષ્ય માટે માર્ગદર્શક આ ગ્રંથ લખ્યો છે. આ ગ્રંથના લખક અંબુ ઘડીયાળી એક સારા લેખક અને ગ્રંથકાર છે તેમ તેના આગત્રા ગ્રંથો પારસમણી, વિજય-કળા અને આ ગ્રંથના વાચક વર્ગને સ્વાભાવિક માલમ પડે તેવું છે. આ ગ્રંથ અવશ્ય વાંચવા લાયક અને હિંદોત્તરીકમની વિદ્યા જાણવા માટે ઉપયોગી છે. અમારા સાંમળવા માનવા પ્રમાણે કિંમત રૂ. ૮) આંક રાખેલ છે તે કંઈ વધારે છે, જોકે છાપ, ચિત્રો અને સુંદર બાઈડીંગ કરાવતાં મોંઘવારીને લઈને ખર્ચ પણ માટો થવા સંભવ છે, છતાં ઓછી રાખી હોત તો વધારે લાભ લેવાત. દરેક મનુષ્યે આ ગ્રંથ અવશ્ય વાંચવો જોઈએ. મળવાનું ઠેકાણું, પ્રકાશકને ત્યાં, મદનજી મોહનજીનો માળો. અનંતવાડી.

ભૂતેશ્વર-મુખર્ધ નં. ૨

શ્રી શાંતિનાથ-પંચકલ્યાણ પૂજા-યોજક શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરીશ્વર-પ્રકાશક-શ્રી આત્માનંદ જૈન સભાની વતી બાબુ ગોપિચંદ જૈની વકીલ બી.એ. એલ એલ બી. પંજાબમાં ગયા માગશર શુદ્ધ પના રોજ શ્રીશાંતિનાથ ભગવાનની પ્રતિષ્ઠા ના સમય ઉપર આ પૂજાની રચના યોજક મહાત્માએ કરી છે. પ્રથમ અવન કલ્યાણકની પૂજામાં શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુના આર ભવનું વર્ણન વિસ્તારથી આપવામાં આવેલ હોવાથી તે પ્રથમ પૂજા ઘણી મોટી થયેલ હોવાથી ખાસ જાણવા યોગ્ય છે. આ પૂજાની રચના કરનાર આચાર્યશ્રીએ શુભારે પંદર પૂજાઓ બતાવેલી છે તેમજ આ પૂજાની કૃતિ પણ ઉત્તમ બની છે. પદલાલિત્ય અને અનુપ્રાસ સાથે લાવવાઈ બનેલ છે. પૂજા પ્રેમી કે ઇચ્છક વધારે લાભને માટે વગર મૂલ્યે આપવામાં આવે છે.

દેવસી રાઈ પ્રતિકમણુ આદિ સૂત્ર. ગુજરાતી લીપી. પ્રકાશક ત્રાવક ભીમસીંહ માણેક ગુજરાતી ભાષામાં મૂળ મોટા ટાઇપમાં શુદ્ધ રીતે છપાયેલ છે. આ તેની સાતમી આવૃત્તિ હોવાથી તેમજ સ્વાભાવિક રીતે તે ઉપયોગી હોઈને આપણી શાળામાં ભણતા વિદ્યાર્થીઓ માટે ઉપયોગી બની છે. કિંમત જણાવી નથી. મળવાનું ઠેકાણું ૧૦૭ ધનજી સ્ટ્રીટ મુખર્ધ નં. ૩. પ્રકાશકને ત્યાં મળશે.

૧ શ્રી પર્યુષણ અષ્ટાન્હિકા વ્યાખ્યાન. શ્રી વિજયલક્ષ્મીસૂરિ રચિત. (શ્રી આત્મવલ્લભ સિરિઝ નં. ૪) સારા કાગળ અને ટાઇપથી પ્રગટ કરેલ છે. આ નિરંતરના ઉપયોગી ગ્રંથની અનેક આવૃત્તિઓ પ્રગટ થવાની જરૂર છે.

૨ શ્રી દ્વાત્રિશિકાત્રયી શ્રી મજ્જિમણિપરસૂરિ રચિત. જેમાં શ્રી શત્રુજય તથા ગિરનારતીર્થ અને શ્રી મહાવીર પ્રભુની સ્તુતિ ગભિત ત્રણ બત્રીશીઓ મૂળ સંસ્કૃતમાં છપાયેલ શ્રી આત્મવલ્લભ સિરિઝ નં. ૫ તરીકે પ્રગટ થયેલ છે. રચના ઉત્તમ હોવાથી કંઠાય કરવા જેવી છે.

૩ શ્રી જગદુચરિત્ર મહાકાવ્ય કર્તા શ્રી સર્વાનંદસૂરિ મહારાજ છે. (શ્રી આ. વ. સી. નં. ૬) જુદા જુદા કાવ્યોનું બનેલું લઘુ ચરિત્ર ખાસ વાંચવા યોગ્ય છે. ઉપરોક્ત ત્રણ ગ્રંથો શ્રી આત્માનંદ જૈનસભા અખાલા તરફથી પ્રગટ થયેલ છે. કિંમત રાખવામાં આવેલ નથી. તે પ્રચારની દૃષ્ટિએ યોગ્ય છે.

૪ શ્રી દેવકુમાર ચરિત્ર. પૂર્વાચાર્યકૃત આ સંસ્કૃત શ્લોક બદ્ધ ચરિત્ર પઠન પાઠન માટે ઉપયોગી છે. ઉપરોક્ત ચારે ગ્રંથોના સંશોધક પંચાસજી શ્રી ઉમંગવિજયજી મહારાજ છે. પોતાના દાદા ગુરૂ મહારાજની ભકિત નિમિત્તે કરવામાં આવેલો આ પ્રયત્ન ઉપકારક છે.

૫ શ્રી વીરશાશનનો પયુષ્ણ સાહિત્ય સચિત્ર અંક—અમોને સમાલોચના અર્થે ભેટ મળેલ છે. આ અંકમાં એકંદરે ગદ્ય પદ્ય મળી ૩૭ લેખો જુદા જુદા મુનિ મહારાજ અને અન્ય લેખક ગૃહસ્થોના આવેલા છે. મુખ્ય પૃષ્ઠ ઉપરનું મધુમિન્દુનું ચિત્ર અને તેની સમજ સાથે બહુ સુંદર છે અને તેની પાછળ સાધર્મિક વાત્સલ્યના પ્રકાર અને વિધિનો લેખ તેમજ આ અંકમાં આવેલા કેટલાક લેખો ખાસ વાંચવા જેવા છે. પત્રકારોની કાષ્ઠપણુ પર્વ કે માંગલિક પ્રસંગ નિમિત્તે આવા વધારા તરીકેના ખાસ અંકો પ્રગટ કરવાની પ્રણાલિકા બહુ આવકારકદાયક છે. આ અંકમાં વળી ઉપાધ્યાયજી મહારાજ શ્રી યશોવિજયજી મહારાજ—બુદ્ધના હસ્તાક્ષરોનાં પાનાં—એ જ્ઞોક કરાવી આપેલ છે તે સાહિત્ય અને શોધ યોગની દૃષ્ટિએ જોઈ વાંચી આનંદ થાય છે.

જલદી મંગાવો !

નહીં તો તક ખોશો !

જલદી મંગાવો !

શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર (ભાષાંતર).

ભાગ ૧ લો તથા ભાગ ૨ જો.

(અનુવાદક:—આચાર્ય મહારાજ શ્રી અણ્ણતસાગરજી.)

પ્રભુના કલ્યાણકો અને દેવોએ તે વખતે કરેલ અપૂર્વ ભક્તિનું વિસ્તારપૂર્વક વર્ણન શ્રીસુપાર્શ્વનાથ પ્રભુને કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયા પછી અનેક સ્થળે વિચરી ભવ્યજ્ઞાને આવેલ ઉપદેશ, અનેક કથાઓ અને શ્રાવક જનોને પાળવા લાયક વ્રતો અને તેના અતિચારો વગેરેનું વર્ણન ધણુંજ વિશાળ રીતે આપેલ છે. આ કથાના ગ્રંથોમાં સુદ્ધિનો મહિમા—સ્વભાષનું વિવેચન, અદ્ભૂત તત્ત્વવાદનું વર્ણન, લૌકિક આચાર, વ્યવહાર, સામાજિક પ્રવૃત્તિ, રાજકીય પરિસ્થિતિ, ધાર્મિક પ્રભાવ તથા નૈતિક જીવન વગેરે તત્ત્વો પણ સમાવેશ કરવામાં આવેલ છે. એકંદરે આ ગ્રંથ માનવજીવનનો માર્ગદર્શક, જૈન દર્શનના આચાર-વિચારનું જ્ઞાન કરાવનાર એક પ્રબળ સંધનરૂપ છે.

ઉંચા રેશમી કપડાના પાકા બાંધ-ડોંગિના એક હજાર પાનાના આ ગ્રંથની કિંમત રૂ. ૪-૮-૦ પોસ્ટ ખર્ચ જુદો.

અમારી સભાનું જ્ઞાનોદ્ધાર ખાતું.

૧ જૈન ઐતિહાસિક ગુર્જર રાસ સંગ્રહ	૧૪ પ્રભાવક ચરિત્ર ભાષાંતર.
૨ પરસ્થાનક સટીક.	૧૫ શ્રી કુમારપાળ પ્રતિબોધ અનેક ઉપદેશક કથાઓ સહિત. શેઠ નાગરદાસ-ભાઈ પુરૂષોત્તમદાસ તરફથી.
૩ વિજ્ઞાપિ સંગ્રહ.	૧૬ આચાર્યોપદેશ. શેઠ હકમચંદ વલ્લભજી મોરખીનિવાસી તરફથી.
૪ સંસ્તારક પ્રકીર્ણક સટીક.	૧૭ શ્રી અણ્ણતકાવ્ય કિરણાવળી
૫ વિજયદેવસુરિ મહાત્મ્ય.	નંબર ૯-૧૦-૧૧-૧૨-૧૩-૧૪
૬ જૈન ગ્રંથ પ્રશસ્તિ સંગ્રહ.	ગ્રંથમાં મદદની અપેક્ષા છે.
૭ લિંગાનુસાસનસ્વોપજ્ઞ (ટીકા સાથે)	૧૮ પંચ પ્રતિકમણુ સૂત્ર. (શાસ્ત્રી)
૮ ગુરૂતત્ત્વ વિનિશ્ચય	સામાન્ય અર્થ, ભાવાર્થ, વિશેષાર્થ અને કેટલીક ખીજી નવીન હકીકતો અભ્યાસીઓને જણવા માટે જૈન પાઠશાળામાં ખાસ ચલાવવા યોગ્ય. કિંમત રૂ. ૧-૪-૦
૯ શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર ભાષાંતર.	
૧૦ ધર્મરત્ન પ્રકરણ ભાષાંતર.	
૧૧ શ્રી વાસુપૂજ્ય ચરિત્ર	
૧૨ ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય ભાષાંતર.	
૧૩ નવતત્ત્વ ભાષ્ય (ભાષાંતર)	

નંબર ૧૦-૧૧-૧૨-૧૩-૧૪ માં મદદની અપેક્ષા છે.